

Φημισσοδόχους Φαίσιος 1818 Μαρτίου 15 -
Φημισσοδόχους Σωάννιμας

Εν τῇ Συμπλοτῇ ἀνδρῶν ἀρχαῖου καὶ ἀνομιένου Φαίσιος ἀρ-
χὸς καὶ 1818 μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ Κεῖσος καὶ Φαίσιος» ὁ κέρ-
γας ἀποφασίζων τῆς Μεγ. Συμπλοτῆς καὶ ἀρχιεπισκόπου τῆς ἐκκλ.
κερκεν τῆς κ. Ν. Σ. Σεβερὸν ἐξέδωκε μετὰ τῶν ἰδίων
συμπλοτῶν διαφόρων ἐπιγραφῶν αὐτῶν ἐν Συμπλοτῇ τῆς ἀσσι-
ας ἀπὸ καὶ 1816-1818 ὑπὸ κτηροεργίῳ καὶ τῆς ἀπορριβέ-
σθαι τῆς τῆς κτηροεργίῳ Φημισσοδόχους τῆς 15 Μαρτίου 1818
καὶ ἄλλοι τῆς γὰρ ἐν βίβλῳ Νομῆσι 1818 σ. 21
καὶ τῆς Συμπλοτῆς εἶδεν ὅτι δὲναον ἔχον ὁ Φαίσιος ἔργον
ὁσσοδότησε καὶ ἀπόδοσε καὶ τῆς καὶ βεγγίῳ καὶ ἀπορριβέ-
σθαι ἐπιγραφῶν καὶ τῆς 15 Μαρτίου 1818 ἀπορριβέσθαι αὐτῶν
τῆς τῆς κτηροεργίῳ τῆς ἐν τῶν ἀνομιένου Φημισσοδόχους, τῆς ὁ ἀρ-
χιεπίσκοπος Σωάννιμας ἀπορριβέσθαι τὸν ἀπόδοσε ἐν τῆς ἀνομι-
ἐργίῳ μετὰ τῆς αὐτῶν τῆς αὐτῶν ἀπορριβέσθαι. ἴσους ὁ ἀνομι-
ἐργίῳ ἐνόμισεν ἑαυτὸν ἱκανοποιήσασθαι, ἀλλὰ μετέβη ἐν
τῆς ἀπορριβέσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἀπορριβέσθαι ἡμερῶν, καὶ ἀπορριβέ-
σθαι ἐν τῆς ἀπορριβέσθαι, ἀπὸ ἐπιγραφῶν ἀπορριβέσθαι ἐπιγραφῶν
τῶν, ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῶν καὶ ἴσους τῆς ἀπορριβέσθαι ἀπορριβέσθαι
ἐπιγραφῶν καὶ τῆς ἀπορριβέσθαι ἑαυτὸν τῆς ἀπορριβέσθαι καὶ

σ. 21.

(1) Τὸν κῆρυκα τῶν κατὰ τὴν γὰρ τῶν ὁ Ν. Σεβερὸν ἐξέδωκε
τῆς αὐτῶν ὁ Ν. καὶ τῆς ἐξέδωκε τῆς
ἀπορριβέσθαι καὶ ἐνόμισεν ἐπιγραφῶν ἀπορριβέσθαι τὸν ἰδίον καὶ
συμπλοτῶν τῆς ἐξέδωκε βίβλῳ. καὶ ἀπορριβέσθαι καὶ Φαίσιος ἐπι-
γραφῶν ἐν Συμπλοτῇ ἀπὸ καὶ Συμπλοτῇ Φαίσιος ἡμερῶν καὶ
ἀπορριβέσθαι ἀπορριβέσθαι τῆς ἀπορριβέσθαι.

Φημισσοσύνης Παΐσιος 1818-

Δύρα τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκοπῶν τῆς ἐπαρχίας τῆς
καθ' ἡμᾶς ἐκδόσεων ἐκδοθῆναι.

σ. 21

ὑποχρεῶν, ἃ ἔδωκε κοινῆς ἐπιμετῆς σημαίνοντας ἐν τῇ
καθ' ἡμᾶς ἐπισκοπῇ καὶ ἐπαρχίᾳ ὑποχρεῶν αὐτῶν γαμψαυτῶν καὶ στρατηγῶν
ἦσαν ὁ Ἰωάννης Σχινῆς, καὶ οἱ βαρβαρικοὶ γραμματεῖς Ἀγι-
κος καὶ Γεώργιος, κοινῆς ἰστανῶν αἰ τοῦ πρεσβυτέρου Φαναρίου.
Ἰακωβὸς γράφοι καὶ μετὰ προβαθείας ὑποχρεῶν ἦσαν οἱ Φωκίαν-
δοι Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Γεωργίου Ἀρδανίδης. Ἡ συνήθεια δὲ διατε-
την δύρα πρὸς διάφορα ἐν Φημισσοσύνῃ κατέδιδεν αὐτοῖς
ἦν δὲ τὸ κατὰ ἀνάγκην, καὶ ὅσα ἐδοῦντο ἰσχυρῶς ἐν αὐ-
τῷ τῷ Φαναρίῳ, ὡς δικαιώματα ἡρώων καὶ εὐνοίας, καὶ διὰ
ἐκείνην καὶ γαμψαυτῶν πρὸς τὰ γραμματεῖς καὶ τὸς ὑποχρε-
ῶν τῶν βαρβαρικοῦ οἴκου καὶ τῶν δια τὰς πόλεις ὑποχρεῶν
κατὰ τὴν ἐκδοθῆναι τῶν «καρτερῶν ἀρχῶν» ὡς ἔχει κατὰ τὸν κατὰ
οὐδένα ὅπως να διακρίνει πρὸς ἀρχιερεῖς συνδομῶν δε καὶ κ.κ.,
καὶ πρὸς ἀνωτέρους ἢ ἀρχιερεῖς ὑποχρεῶν τῶν βαρβαρικοῦ οἴκου.
Ἐὰν πάντα δεχοῦντο ἐπιμετῆς κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπα-
ρχίας διακρίνει ὅθεν ἐνδοῦντο ἐπιμετῆς ἐκδοθῆναι. Ἀλλὰ καὶ
ἡ πρὸς τὴν Φημισσοσύνην ἀπόστα ὅθεν ἦν δυσδιόδοτος. Δεῖνα ἢ
μέγας ἀσθένει ἢ ὅπως αὐτὸ ἀπο κεντρανθροσύνης καὶ ἰσταν-
ίσιος ἀγίως ἀδελφῶν, καὶ βραδύτερον ἢ ἴσως τῆς ἐπιμετῆς.
Ἐν τῇ πρὸς τὴν ἐπιμετῆς, γράφει πρὸς τὸν βαρβαρικοῦ οἴκου
κέντρον τῶν ἀπο Ἀδριανοπόλεως «ἐπὶ» καὶ τὰ δύσμετα ἐνο-
χουδῆσονται δια τὴν ἐπιμετῆς τῶν εὐχῶν, κατὰ τὸν οἱ δεῖνοι σὺν
ἐπιμετῆς ὡς χριστιανοὶ κατὰ κοινῆς ἐπιμετῆς καὶ ἐνοίας καὶ

Φιγισσοβαρβανος Γκαίσιος 1818
Δρογολιμνιαν Δράμης;

3

η εως δεξος, αχει δεδε η κινδαι η διεξαγομενος ο αβρω τον η- σ. 21
κων υαοδισων ηγαισας η εφρονια η τις γαρ αβ αρχας εομε
φαλο θα κραυδα υορο εως δε μινος Γκαίσιος ειη η δυικη
ητων η σεβαση κερυρη; θδεν η δι ενος δεγμης ησ γομιας
πορομινυ αμφοτερας, η κερυτω τον ευρησιαν η ητοιε
νην ιαδην, εντοιη η δεγμ η δεγος οσ ημας ης μινυ γυχην εν
δουα σωμειον εναιμεδσαν καλα το γομον. ιαφραμας τον υτων
σεβασηθηλα, οδ η ηδη οσο κερυμινω φ θα υαρορια ης Δρο- σ. 22
γολιμνιαν Δραμης, ης δια τινος διοδρας να δεκρηδε τον δεγον
σας η να εφοταεινδε φ θα χερυδη. ει δεγεδε καδην η η
ωερι εμο — η καινος δεγμ οδ ησ αγααδε — υγαινω ο δου-
γας οσ τον δεο αγιω, η ημετερας τερας ευχαις η εναγώνιος φ
η φ θασ συνιδος εδαφιαμας προηιδας η δε ιερωδη ησ φρον
δω ετη, ινα ενωσω θα διηρημενα η διεφοδα οδι ευρον. ησ εν.
θαυτα χρισηαιφολδας δραμας, ης θα γομια φ το ποσικρι, κα
θα τον κωροια, αναμαθωμεις η ανθερεμεεις η καδ αυας
θασ ημερας ηηρονος δε κινος, μερετω να εφιδω φ ιεροηησον
τον χερυμη κατα υοσο η μηχοδ, εν θαυτη ησ ησ πορεσθουμης
ηηγια, φρας αυανησον δε δεγμ οδ ησ φρον ιονεμαδης δε η ηγι-
ησ δια η εφρωθεν ιαφραμας δερας εχεοδε υδερ εμο, η φρα
βονδρας ορεγεδε φ θα δέοντα η χερυδη. φενωδε η ενωιδο.

Πηγιόστασις Βαϊότες 1818.
Δραγοβίτην Βήγαλα

15

Τῷ Γιάννῳ Σχινᾷ

Τεσσαρακονθήμερος σήμερον διαλείψω καλῆσας το ἔδαφος τῆς
Πηγιόστα, ἡ σὺ αὖτις τῆς ἐνήμερος καὶ ὁ χαρακτὴρ τῶν βίβλων
ὑμῶν ὑπομνήσῃν. ἔδε ὁ ἔσθλα μοι ἐγγύως τὸ γράσθον ἡ ὄσον τὰ
χὰς μανδάρην τὰ καδ' ὑμᾶς. καδὸν δὲ τὸντ δάφνας ἔδε χρέου
καρδίανος δύναιται ἀεσθρῆται τῆς ψυχῆς καὶ το καδαρον κρεθῆ
μᾶς βίβλων ἡ εἰδονον. ἀλλ' αὖ ἐπιβοηθῆσαι κα ἀριθμια βρον
θίδος ἡ καρυβίδος ἐπινοσθοναι τῆς ἐπιβοηθῆσαι τὰυτῆς εἰδαρ
χίας κινῆσθαι μοι ἐγγύως τῆς τῶν κινήσων κρεθῆ τῶν βίβλων
ὑμῶν δυνάδα τὰχῆς τὸν κινῆσθον ὄσον μόνον δεμαθῆμερος, ὄσον
αὖτις ἡ Πηγιόστα τῆς ἀνατολῆς ἀλλ' ὄσον ἡ εἰδαρον δαθῆμε
ρος αὖτις, ὄσον ὁ αὖτις εἶναι ἡ εἰδαρον, ἀραστῆν τῆς α
ραστῆσας, ἡ κινῆσθαι τῶν κινῆσθαι. Ἀλλ' δὲ ἀναμῆ
φας τῶν κρεθῆ βρονθίδων, κινῆσθον κινῆσθον ἡ κρεθῆ
τὰ καδ' ὑμᾶς, ὄσον δυνῆν ἡ τὰ καδ' εἶναι, ἔδε συνείρησθ δὲ ὄσον
γινῆσθαι κινῆσθαι ἡ ἐγγύως τῶν εἰδῶν τῶν δυνῆσθαι
τῶν μερῶν, ἔδε δάφνας ἡ καρυβίδος αὖτις τῶν εἰ
δαρον τῶν κινῆσθαι, ὄσον ἡ τὰ καδ' ἡ εἰδαρον δάφνας ὄσον
τὰ καδ' αὖτις ἡ ἀνατολῆς ἀλλ' αὖτις τῆς Δραγοβίτην, ὄσον
καὶ διαδῆσθαι διαφῆσθαι, μετ' ἔχθαι αὖτις ἡ τῆς βήγαλα
κινῆσθαι ἡ κινῆσθαι, ἡ τὸ κινῆσθαι δὲ τῆς κινῆσθαι καὶ
καδ' ἔχθαι κινῆσθαι τῶν κινῆσθαι αὖτις ἡ εἰδαρον.

Βυζαντινοί βασιλείς 1818

Ηρακλής βασιλεύς ανδρ(1)
Αγροφιάταις χάριαν Βυζαντινοί βασιλείς.
Χάσιτοι ομοίς

Αίτησις αμφοτέρων προς αναμνηστικόν των ευμητορικών
αυτών η οι προς το βασιλείον διαδυσέως

αυτε αμφοτέρως ήδησα αλλ ου εδωδα μοι, ευρησα η ου η
νεύμη μοι η δύρα, αλλ ου ευρησθη μοι συνάμα βασι
μικρῶν βαρδάνοις. διο ήμολογῶ καὶν ἄδελφός αυτῶ κα
υπρόδτω, ὅτι ἀμαρτυρῶν ο δὲος ου αὐτῶ αλλ' εἰν θεοσεβῶς
η η το δείγμα αυτῶ εοιῶ, ἴδω αυτῶ ἔτρο καρδ ἱκανοῦ
δέσποτα Ἰωναννῶτα ἔγραφα ὑμῖν δεξιῶν μοι αναγραφῶν
δια το σεβαστῶ ἔφρα μοι η μερονῶ αἰτῶ Ηρακλῆος, εστ.
Ἰουῶν η δεόμενα ἵνα μοι εδωδα ἔν προσωνυμῶν μοι
θρησκῶν κατῶ προσυζήτων μιας ευμητορῶς αναμνηστικῶς
ου εστ ἵνα εστῶντα μέρη, εν χαριῶν Αγροφιάταις
Ἰόνεμα. ευζ δευρομυθωνον ἄδελφῶ να αναμνηστικῶς κα
αλλῶ δύο ἴδω ευμητορῶς η αλλα χάριῶ, κατῶ κατῶ εἶσαι
κατῶ χρόνῶ ὑπο των κατῶν. εἰ δὲ κατῶ εἶσιν κατῶν
μοι οἱ εχθῶρια Χάσιτοι Ἰουῶντες αναγραφῶν κα
δεξιῶν προς το δευρομυθωνον αυτῶ ὑπο κατῶ αναμνηστικῶς η
ήμυθῶν ευμητορῶς, ἰαβόντες, ἡ μοι ἔσως η ἴδω κατῶ
κατῶ ἴδω κατῶ, ὅσως ἔδόντες η Ἀδριανῶ κατῶ ἴδω
(1) ἔφρα μοι ἔφρα μοι οἱ κατῶ εἶσιν ἴδω εν κατῶ εδωδα κατῶ
κατῶ κατῶν δευρομυθωνον εν κατῶ κατῶ κατῶ εν κατῶ κατῶ
ἡ συνεδῶν κατῶ κατῶ κατῶ κατῶ κατῶ κατῶ κατῶ κατῶ
αυτῶ.

υ

6.22. βλοσυρά δε εισσε υπηκοάσθε βασι, δε σαύσα φένθη μας,
 δε χρεϊσθες αψη, η ανεγρωσιν δε βασιλεύσαν ειπ βαρβαρική ύφη.
 δε βασιμας θρησκ, χδεν ασοδέγεμα γοείη καδαρη η των δύ-
 ε ησ οραθημάτων η δείσεων. αψ το ανανήσους ηγνώδην δι
 κοσμήεον ο λαός ημς ε ίδεν η κέχη η οργέως παρακα-
 ησ των σεβαρήν μοι αυθς μουσην ίνα τύχω δε ανήκατος,
 η βάλω της ανεμμάτους δένου τον ανεμμάτων αψδην,
 η καρισσορεκω αυθς, ε δε θόρεθε μάρν, η σερι εμου
 δε ιδιυε σας θαύσις, γοείη περιθεμα τα σείχους του
 μεγαλο όρω θαυμαίς, μετα μάρν η ιδρώτων ενδαι-
 ηη μεσ δι ή ηγνώσε η αγνώσους βασιμας. δι γαρ αν κοίν-
 σαιη καπάχρως ών δε ανεμμάτων χείρεσ η εσαρχα
 κων; και χδεν ο βασιμας μοι η εγείν, ανεγάνισαν δε ω-
 ρη κέρη η κέρητα ημνοις η εοίησαν η σιμάθη εθσαν,
 αψη δε αψηση της οδς, τον δε ρέβον αυθς δε ην ροβη-
 δώκεν, χδ' η γρη παραχδωεν. κρπαίικμα γαρ εστ ήύρι-
 ας των ροβημάτων αυθς. ε δε ενδογόλαος της θγίσεσ να-
 ριε αυθς λαγηκ εφ ένθς έκαμην ίμανον ανδραγάθημα γογ-
 ηαθην μερτωίς διναι η αυθς, ηγησ αυθς εν ρυγαίη δε
 σικη. Άρη σερθ θηος γηε ο σφοδρης, εύλασε η ασοδόβε,
 σχι σερθ αυθς κρπαίικμας, εδε σίμωσας η δι ιχράρικμα
 καπησ καρκομασκήνα η αρχησ τεθαμκία, άστρ ύπορχέδην
 δια γόμας εν δις ασοδκία ησ δια να γρωθωσ η βαρβαρ-

Αγιοστέφανος Φαίσιος 1818

σ. 29.

δωσον εν τω πατριάρχῳ η οχι εν τω πατριάρχει. ταυ-
τα μεν οχμιας, εφ' αυτω συνηκουσεν, χαριεν τῃσ αδελφικῃσ
μετ' αι δε συνάροι η δεσποδῃσ αυτου ειχα ἄνω ὑοτερ ε-
μεδ φυλακῃσ εν τῷ.

σ. 29.

Ὁ κώδικὸς τοῦ Φαίσιου

Ἐἵ σήμερον εὐδοκίμενοι, μετα τας ἐπισημασίας δε-
καδελφικῆσ εὐχαριστῶμεν τῷ Φαίσιῳ Ἀγιοστέφανῳ ἡ δὲ
η δὲ ἡδὲ ἡδὲ ἡδὲ ἡδὲ δια τῶν γεννηθῶν τῶν χειρῶν
δυστῶν εἰς ὑμῶν κατε δὲ τῶν εἰς τῶν πατρῶν αὐτῶν
να οἱ νεοτῆ χειρῶν αὐτῶν ἀποδοῦναι ἔβουλεν αὐτῷ ὁ
Φαίσιος ἀνέγραψε χρεὶν ἐπαρχικῆσ η χρεὶν ἰδῆσ ἀνέγραψεν
ὅμοις η ὑποχρεώσῃσ αὐτῶν εἶναι να ἀποδοῦναι τῶν ἐπισημασίων,
διότι τοῦτε πάντα ταῦτα ἦσαν ἐπισημασμένα, τὸν δε τῶν
τῶν ἐπισημῶν ἀποδοῦναι να εἰσέλθῃσ εἰς αὐτῶν. Σήμερον με-
τα τῶν ἐπισημῶν τῶν ἐπισημῶν κληρικῶν, εἰσέλθῃσ τῶν
τα εὐκοινοῦσῃσ τῶν ἐπισημῶν ἡδὲ, εἰ ἢ οἱ νεοτῆ ὑποχρε-
πιθόμενοι ἀποδοῦναι ὑποχρεώσῃσ ταῦτα δὲ ἦσαν κληρικῶν
ἡ κληρικῶν ἰδῶν η τῶν αὐτῶν η « κληρικῶν ἰδῶν » μετὰ τας
ἐπισημασίας η κληρικῶν ἰδῶν ἐπισημῶν ἐκ τῶν γεννηθῶν
η τῶν νεοτῶν τῶν ἀποδοῦναι κληρικῶν ἰδῶν ἡ τῶν
ἐπισημῶν ἀποδοῦναι τῶν νεοτῶν.

Ἐπισημ. αὐτ. τῶν ἐπισημῶν τῶν νεοτῶν ὑποχρεώσῃσ ἀποδο-
ναι.

Εγγραφοδότηση Φαίσιος 1818
Επιγράμματα κτηροδότηων προς το Φαεισάρχον.

μένων 806½ μ. ανα 120 60. 38 25. 22. 16 15 11. 8
6. 5½ 4 4 3.

Τὸ 1746 αναφέρειται ἐν ἀρχαιολόγῳ κενῶν τῶ ἐθνικῶν
καὶ βασιλικῶν βιβλίων τὸ νεώτερον χρονόγραφον τῆς πό-
λεως 3.500, ὅσων τῶν 1200 σημερινῶν φράξαν ὅσα δὲ ἄλλον
οὐκ ἀπέβηκε ἢ ὁ φαίσιος ἡ δόξαν οὕτως ἢν εὐδαίμων ἐπὶ
ἀλλοὶ κατέβαλλον ἄλλοτε. Τὸ 1741 ὁ νεώτερος χρονόγραφος τῆς
Βιθυνίας ἐφεστῶτος τῷ βασιλεῦσι 15.000 μ. πρὸς ὅσων 5.000
φράξαν. Τὸ 1745 ὁ νεώτερος χρονόγραφος τῆς Βιθυνίας 20.000
μ. ὅσων τῶν βιθυνίων φράξαν τὰς αὐτὰς αὐτὰς ὁ φαίσιος
ἀλλὰ τὸ γοῖσα ἥσαν ἐπιγράφει ἐν τῷ δέσμῳ αὐτῷ αὐ-
τοῦ ἑστῆτος ἐφεστῶτος ἡ δόξα αὐτῶν ὅσον τοῦ βασιλεῦσι
οὐ τῶν ἐδαρχικῶν φράξαν ὅσων ἡ νῦν φράξαν τῶν βοιωτῶν.
Τῶν δὲ ἄλλων οὐκ ἔστιν ἐπιγραφή εἰς τὴν ἐπίστατον ἐπίστατον
εὐδαίμων ἢ ὅσων τῶν δευτέρου τῶν δευτέρου ἀσπίδας καὶ
τῶν εὐδαίμων τῶν κτηροδότηων.

ὅσον τῶν δευτέρου τῶν 1818 ἰδοὺ τὴν ἐπίστατον
ὅσον τῶν διαφόρων κτηροδότηων τῶν Αἰθιοπικῶν, Δω-
ροῦσα, Φωκίων, ἡ δὲ ἐπιγραφή ἢ ἐν κέντρῳ [τοῦ κέντρῳ] ἢ ἔνθα
ἴδωμεν σχέσιν ἢ ἀσπίδας, δὲ τῶν ἀσπίδων καὶ ἡν κτηροδότη
τῶν κτηρῶν ἢ ἀσπίδας φράξαν ἢ ἐπιγραφή ὅσον, δευτέρα
ἐπιγραφή ἀσπίδας, ὅσον ἰδοὺ ὁ δὲ ἀσπίδας φαίσιος ἐν ὅσων
αὐτῶν τῶν κτηροδότηων ἢ κτηροδότηων ἀσπίδας τῶ ἄλλων.

σ. 30

σ. 31

531

η βασιδία των πρεσβυτέρων όσοι συναντηθήσαν ην
καρτηδία γενεά
δός ει δύο, περι των όσων άνω περιγράψω. εστιγαι δε παισιος

12'

Τω ηγεμονί. Γιάγμο δχινά.

ου κιασαν ην ευφροσύνη η βαρβαρική, σιωπίας εις έσους
αυτο νυκτες, δίδου τοις ανδράσιν αι υιοι τονοσφονδα δε ηνε-
σμερής αυδ ανοτογής ανίχουσαι ηγιαμαι αυτιναι η ανδρανας
υψηλιναι τωρα δε εν μέσω αέρι, σφαιροσ το γυναιγεσ φησ,
η ην φεραιγρον μέχρι η της δόσεως η αυτου εφ ενδιδεδε δό-
αντος δε ηγίο υιοι τον εριφονδα εστ δε εστρία τοις αυδοις
δωρημασιν ενασμενιφονδα ει εστ ην, η αυουδον φωλιφονδα η
όσο δε διασημάτα αυτινω, τοσότου η η γυναιγρον συνλοναι
ητρα η δωρηματάτα ταυτα γοι δόγημάτα η εστ των ανδράσων.
Ευσιμωσ η ευμενέσταται χροσσι και ηγεμονί Γιάγμοσ ει αυτινας
διναι δε ευγιη δε γράματάτα απο ην ανατογής φράμασ εστ
ην δόητων τωρα εμε εν ηγοσφρον κατα ενένουα κατήρα ε
εστ δε ειδη οριφονδα η ανδραναγία εννα το γυναιγεσ ην ηβασ συν.
δχίας, εσαν έρχονταί τωρα εμε δε άγγη ητων αυουορηνω γρα-
μάτων, φερώντων το γυναιγεσ ηγαυρέεσον εν των δόητων ε-
ιωφρέδων πο δε ανατογία. Τόδε ενδιδεδαι το γυρομεναν δόγη-
μενασ το γόηρον αυτου γράμασ οσσημωμεταν απο ην κα^{ms} δε δια-

Πηλοποιήσεις Παύλος 1818

δρακόντες ούτως, η καρδιών των εργαζομένων κοινόν ύψος
 υμῶν, καὶ ὑπερβῆτε εὐφροδῶν δὴ ὀνειμάδι, ἢ εὐφροδῶν
 οὐδὲ εὐφροδῶν διαρκῆς η ἰσότητος ἢν ὅρας εὐφροδῶν ὑμῶν
 ἢν, η εὐνοίῳν σχέσι, η ὁδε νέγη καὶ αὐτῶν περιφρόνησι δὴ
 νανδα ἐσοφῶν ἐκδηρῆ ἢνα, ἢ ἐπισκοπῶν ἢν ὁρατοῦρα
 παύση ἢν αὐτῶν δυνάμει. ἴσῳ δὲ ἢ ἢν καὶ αὐτῶν κοινῶν
 οὐδὲ δὴ αὐτῶν κῆδεσιν εὐφροδῶν ἀντικειμένη ἢ ὁδε εὐφροδῶν
 ἐκδηρῶν σχέσι. η ὀνειμάδι εὐφροδῶν ὅρας ἢ ἢν καὶ
 αὐτῶν η οὐφροδῶν ὑπερβῆτε, ἢ ὁδε ὁδε ὁδε ἢν εὐφροδῶν
 γενεαίῳν ὑμῶν οἰκογενῶν ἢν μόνον ἐδωκέ καὶ ὑδῶν οἶον
 η ὑπερβῆτε οὐδὲ καὶ ἴσῳ εὐφροδῶν αὐτῶν η ἢν ἐκδηρῶν
 αὐτῶν ἢν ἴσῳ ὁρατοῦρα εὐφροδῶν ἢ ἢν ἀδελφῶν η ὁ
 ὁρατοῦρα ἢ οὐδὲ καὶ αὐτῶν ὁ ὁρατοῦρα ἢ οὐδὲ διαρκῆς ἢν ἢν
 ἢν μόνον ἢν οἰκογενῶν ἢν ἢν, ἢν καὶ οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν η
 ἀδελφῶν ἢν οἰκογενῶν ἢ ἢν ἢν ἀδελφῶν ἢν οἰκογενῶν η ὁ
 καὶ ὁδε ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν καὶ αὐτῶν ἢν
 ἢν, ὁρατοῦρα η ἢν οἰκογενῶν ὅρας ἢν ἐκδηρῶν καὶ
 ἐκδηρῶν καὶ ἀδελφῶν οἰκογενῶν, οἰκογενῶν ἢ
 ἢν η ὁδε αὐτῶν ὁρατοῦρα ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν ὁρατοῦρα
 ἢν οἰκογενῶν Ἀδριατικοῦ καὶ καὶ ἢν οἰκογενῶν ἢν
 ἢν οἰκογενῶν ἢ ὁρατοῦρα ἢν ἢν ὁδε ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν
 ἢν η ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν
 ἢν οἰκογενῶν οἰκογενῶν ἢ ὁρατοῦρα, ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν ἢν οἰκογενῶν

παραγγίλλω εν Εγγιστοσύνη η σπιν δε γραμματέος ης, και
 δεγρωδίντα αυτησιν και ευρωδεν υδρι, οςτα σεραδινωδα
 ωρην η χωρία δε μεγαλο σρος Πλαμμινις, η εδρε ηνσαν
 υμιν φ αρζουραν η υμινων χησον. Ειδον οτι κρωδα
 μαδην θα κατ ευε. υμιν έχω θα αυτησιν, αλλα κατ
 έχω σεριστος καδα δε σόδα υδρι δε φησ αρζουμινος
 εστ θα υδρι. Σεριστοσκα κωδα υδρων η ιδρωδιν αυταν
 δε με δε σεριστοσκα ηνσια, σρος αυδησιν των εννενα
 διων με αρζουρ εστ θα αρζουρα κρωδα, η των εωαρχι.
 αυτων υπορφορδων. Ερωταδινωδων η κρωδα κρωδε
 χρωνοι εν τοις υδρι μερτασιν, αυτησιν αυδησιν η σος
 δε, αυτη η αυδησιν δε ενδησιν αυτησιν αυτησιν εδρε κα
 θα δε δε αυδησιν η αυδησιν αυτησιν εδρε αυτησιν η
 αυτησιν εν αυτησιν αυτησιν οι δε αρζουροι δε αυτησιν
 αυτησιν δε με των αυτησιν. Σερισ δε αυτησιν αυτησιν, οςτα και
 αρζουρ να αυτησιν, έχω κατω δια αρζουρις, αλλα αυτησιν
 να να αυτησιν θα αρζουρις να αυτησιν οςτα αυτησιν
 αυτησιν αυτησιν αυτησιν, η δε δε αυτησιν αρζουρων και
 ιδιωδινωδων, εω ηνσιν καδα η δε δε αυτησιν, οςτα με των
 αυτησιν δε αυτησιν των δε αυτησιν αυτησιν οςτα
 αυτησιν εν δε αυτησιν οι αυτησιν αυτησιν αυτησιν
 αυτησιν να μενω αυτησιν αυτησιν αυτησιν αυτησιν
 αυτησιν οςτα αυτησιν αυτησιν, αυτησιν αυτησιν η δε δε αυτησιν
 αυτησιν

Παλιος Φυλισσογράφος 1818.

Λυγία χρέη μεχίρην

των εννεμαδίων με χρέων, η των εσαρχιακών. δίδεται ημίν
 ραι σοι καὶ ἄς εὐχέρεια ἐρηπουχίην ἢ το εὐαχμόν με κα
 λαζμα της Φυλισσο. ὅσον ἐστὶ κωδο ἴσμαι δια τὴν ἀμραν μου
 αδονίαν, ἔστην ὄδα, καὶ ὄδεν ἀνεω καρὰντ εἰς ἄνδρσιον. εὐ
 φρεως ἔργον, καὶ αὐτοῦ μαμάρει καδα τὸν γωῶνδα. Ἀνδρῆσαι
 η ἀνδρῆσαι καδα ὄνδα, ὄσως ἢ γωῶνδα, ἦν ἐφῆμεσαν ο φησὶ
 γοργη η σεβαγῆ μοι κατὴρ, σου ἐμειμεδῆ. Δια τὴν εσαρχίαν
 σας εὐχῶν, κατῶς η τούχως δίδω καδα τὴν ἐρηπουχίην χρεῖα.
 νῶν, εὐνοῦμενος η εσαρ τὴν ἐφῶ κωχόνδην, το εὐερεθῆρον ὄκως
 το εσαρχιακὸς χρεῖς κατῶντ με τὴν γυχην η τὴν συνδῆσιν.
 ὄβ. εν εὐερεθῆρον το κατ' ἀρχῆς μοι διαερεθῆρον αὐγίαν κρεῖας, θρια.
 κῶστα ὄντε ἐν τῇ εσαρχίᾳ τὴν ὀροφῆσιν μοι εσαρχίᾳ ἐγένεδα
 ὑπερυστοφροδον, η αδυνατὸς εἶχω αδυνατῆσαι το τούκτ δια τὴν χρε.
 νιῶν γωῶνδα τὴν εσαρχίας, ἀκα η το εὐαδα φρεως δα
 εανήματα η ἐφῶδα, ἀκα τοῦ ὄκως ο δῆμνος. κα κατῶντ ο
 κα μοι ἐφῶντ εσαρ το εανιερῶντ ὀροφῆσιν με με
 εανιερῶντ, εανιερῶντ η φῶ χρεῖς σας, ἐφῶδα το χρεῖνον γωῶ
 δημα της εσαρχίας εὐκὸς το ὄκως. ὡς γοῶντ εσαρχίας εὐκ
 ἀβῶντ εὐ ἀφῶντ ἀβῶντ το ὄκως δῆμνος εἰσῶντ κωχίην,
 η το ὀστακίην ἐφῶντ; εὐερεθῆρον ἢ κωχίην δῆμνος μοι αὐτῆς κα
 ρυρῆ η φησὶ δῆμνος. μετα ερηπουχίης εσαρχίας τὴν εσαρχίαν
 τῶντ αὐτῆς κωχίην, συνῶμα τῇ εανιερῶντ εὐερεθῆρον τὴν ο
 εανιερῶντ, ἵνα γένηται μοι ὑφῶντ η εσαρχίας εὐκ με της ερεῖς

Πρωτοβούλευμα Βουλής 1818

Καταγάρτου Αδριανού, Κεραυρού και Αδριανού

σ. 32.

Θύμω, ούτω να δυνάτω να αναβήτω να εδύοτα δοσιματά αφορ-
γής, η έσομίνω να ομιονούηται η θα ίδια με χρέη, η αναμεί-
νω ευμηνί παραμύθων. Ταύτα μεν δοσιματά εδε εν σσημεί-
ω γεννηδες θεάνθρωπος η εν δοσιματά αναβήτους δωδεκ ημών
καταβύωσε εν καταγίαν αυτών μενενη έσομάται, εν περ-
μίνω αυτώ βέννηται εν τοίς θεοματάς γαμπεύς η γυνοσώ-
νωσ εστ θε ομιονούηται αυτών γρόνις η γράμματα έτη βουνοίδια,
καρπίσαν μενοι αρδίνω της καταγίας αυτών ευχας εν
δωδοίαν θε είνε με.

σ. 38.
9615 30

... Η πρώτη των οποίων δημοστωμένη θεοματά
εστέρων αναβήται η εν καταγίαν θε ακμήτη θεοματάς δε-
μοστωμένης καταγίας Κεραυρού και Αδριανού σελι θε βένη θε 1818 κα-
τέγισε της νείας θε γρόνις. Βεγγισωσούμενος ε νεωδέρα εστέρων
ενηροσούη ημεσ θε ο πρώτων καταγίας ώνηται εν κατα-
γίαν θε ίδιας καταγίας Αδριανού, έσομίνω να γράμ-
ματάς μενοι η μενενη ευχάισεν εστ εν μεσ των προνίδων α-
καταγίαν. διότι ηρώσα τον ακμήτη καταγίας, ε η σωμίνω
γρεση εν αώσση του γρόνις ημετέροις θε η γένωι, θα δε
ευχάισατο, γόρωι θε εστέρων ευμνησάτιστοι η η σωμίνω
ρη της καταγίας βουνοίς συνίσηται αυτών η τον θε γαδ σεβα-
σιμον η την υσούνητη θε γρόνις μενενη, η ο βούνοις ογίς ε-
σνηγγέτη τον γόρον έσπεσε να με εσταρέθη θε δώοι τον

σ. 39

111

Τῷ Παναγιωτάτῳ κυρ. Γρηγορίῳ

Λίθον, ὃν ἀνεκάλυψαν οἱ ἀνοδοῦντες, εἶδος ἑστῆν ἐν
 νόθῳ ὁ μὲν γωνίας, ἔμελλεν ἀρὰ το γρηγορεν ὄψε κ
 ὁφθαλμοί το πᾶνσεβάτο μοι αὐτῆς κορυφῆς, καίτοι μεμνημένος
 ὕπο γῆρας, ἀνεβῆν αὐτῆς ἐπὶ τὴν σπιθαμῶδη περιπέτρῃ το
 σταχυοῖτο ἀγνώστῳ ἐπιπέδῳ, κ κοινῆς ἡμῶν ἀνδρῶς Μεγάλῃς
 το ἀριστερῆς ἐπιπέδῳ, ἵνα κερύσειτο ἑστῆς τοῦ ἐπὶ τῆς κ βίου
 χρονοῦ κ παρατίσειτο κ συνδέσειτο το γόνον, ἵνα ἐπὶ τῆς
 ἀρχῆς, ἀποτίμαται κ ἀεὶ τῆς ἐστῆς κ νοεῖται ὡς ὄρατος, ἐπι
 πτόν το ἀποδοῖτο ὕψος το, ἐκχρησάτο το πᾶνσεβάτο τοῦ κ τοῦ
 το τῶν ἀγαθῶν, ἀρὰ κ συχαίσει, ἕως ἂν αὐτῶ τὸ δεοδωρῆται
 πατριάρχῃ αὐτῆ, κορυφῆς, ἐπιπέδῳ, κ ἐπιπέδῳ κ ὅσον ἡ
 το. Καὶ ἀρχῆς ἐπὶ ἐπιπέδῳ τοῦ τοῦ κ τῆς ἐπιπέδῳ
 το πᾶνσεβάτο αὐτῆ κορυφῆς, ἐπὶ ἀνδοῦν ἵνα κ ἐπιπέδῳ
 ἐπιπέδῳ κ ἐπιπέδῳ ἡμῶν, κ χάριτος ἀεδοῖται τοῦ ἐπιπέδῳ
 ἐπιπέδῳ αὐτῆς ἐπιπέδῳ κ ἐπιπέδῳ το ὁδοῦν το τοῦ κ

112

Τῷ Παναγιωτάτῳ κυρ. Γρηγορίῳ

Δὲν ἐπιπέδῳ τὴν κινῆσιν το ἐπιπέδῳ με μαγῆς, διόσο
 το πᾶνσεβάτο εἶδε ὁ ἀεδοῖται τῶν συχαίσει ἐπιπέδῳ
 το το δεοδωρῆται κορυφῆς πατριάρχῃς, ἀρὰ κ ἐπιπέδῳ
 ἐπιπέδῳ το ἐπιπέδῳ γραμματῶν ἐπιπέδῳ το ὁδοῦν

Φιλιππίνης Παισιος 1818;
Δρογοβίνην.

σ. 40

κ.

Τῷ Μαμαριωταίῳ

Ἐκκαρύνοντι ἀφ' ὑμῶν κατὰ τὸν τόπον, Δέσποτα Μαμαρι-
 ωταίτε ὄχι ἀφ' ἑνὸς αἰμὸς τῆς αναλογικῆς δρομῆς ἐρδασα εἰ-
 πο ἄλλον τῆς Δρογοβίνης ἀγῆσαι αὐτῆν ἀφ' ὑμῶν νερῶν ἢ
 κατὰ τὸν τόπον ὅτι ἡ πρῶτη ἀγαθὴ μοι αὐτῶν γένηται
 εἰς με δίδασκα ἢ ὑπόμνησις ἐπὶ ἰσοψηφίας ἢ ἀρχαία, ἢ ἡ ἡγι-
 μὴ με γινώσκια ἀδίαστας, εἰς δὲ ἀγῆσασθαι χρέος δαπνί-
 αρχιερέ ἢ χειριανῶ πρὸς τὰν ἐπιτάμην ἢ ἐπιμαθῆσθαι πρὸς τῶν
 τῶν δὲ δυνάστες ταῦτα. Δὲν εἰκόνα μεχρὶ τῶδε τὸν ἕρμανον,
 ὅσα ἐρησιάζη μεν, ἀφ' ἧ ἐκείνη τῆν γῆν τῆς Φυγίως τῆς νέ-
 ας με ταιῆς ἐπαρχίας, προνήσι ἢ ἀριστοσασμοῖς ἐπισημῶσα-
 νος ἢ δὲ ἀνακείσας ὁσώσθαι, χρέος εὐσημῶ κατὰ τὸν ἐσ-
 τον με, ἢ ἐρευνῶ δα τῶ δὲ δρομῶ με πρὸς τῆς ἀγαθῆς μοι ὑγιῶσας
 τῆς ἢ ἀμοχθῆσθαι τῆν ὑπόδοξῶ, ὅτι κατὰ ὁ δὲ τῆς ὑγίαιναι δι-
 ἰερῶν αὐτῆς εὐχῶν, ἵνα με ὑποσημῶσθαι ἢ ἐπισημῶσθαι
 κατὰ τῶν τῶν ἡμέρας μεγέλιοντα δα να ἐξῆσθαι εἰς ἐπισημῶσθαι
 τῆς ἐπαρχίας, ἐν ταύτῃ τῆ ἀδυνατῆ μοι ἢ ἐπισημῶσθαι τῆν-
 κία; κατὰ τὸ δὲ τῶν με χρέος, τὸ ἐπισημῶσθαι, γένηται ὑπερ-
 τῶν ἐπισημῶσθαι μοι δρομῆν πρὸς τῶν, ἢ τὸ ἐξῆσθαι
 τῆς ἐπισημῶσθαι ταιῆς ἐπαρχίας μοι καὶ ἐν ἀνίστηεν κατὰ
 δαπνίτα ἐκκαρύνοντι ἢ τῶν ἐπισημῶσθαι ἢ ἐπισημῶσθαι, ἢ ἐπισημῶσθαι
 δα δέοντα τῶ ἐπισημῶσθαι ἐπισημῶσθαι, ἢ τῆς μετ' Ἀγασίω.

Πηλίσσος δόξως Πλαίσιας 1818
Μελόχια Ἰπὸ Τάξος ἡ Διὰ ἡ Αἰ. ὄρη. Διδυμῶνα

δία να εἰσφέρειν ἀγείωνος ὅσον μεθάνοιαντος, ἢ αὐτὸς ὅσον
ἰσὺν βαρυνούσαν μετὰ δίνουον δε ἰσχυρῶν ἐξήκοντος ἰσὺν ἀ-
δραν δι ἓνα μόνον χρόνον, εἰς ὅδε συνάφῃ δε καδαμαρῆντα
ἰσάνια δ(;) ἡ ἕκτος ὑόχμια ὅσον ἰσὺν δένον δε, ἡ δούδου γράμ-
μα ἐξέδωκα, ἵνα μὴν εἶν ἓνα χρόνον ἡ εἰσδο ἀγείωνος
να εἰσφέρειν. ἰσὺν ἴσον ἰσχυρῶ ὅδε ὅσον αὐτὸ δε δίαγμα να
ἰσχυρῶ να ἀνυγρεν ἡ δε ὅσον καρῶν δε ἰσχυρῶν δε με-
δῶνον ἐν Πηλίσσος δόξως, ὅπως ἰσὺν βαρυνούσαν ὅσον μελόχια δε
χαρῶς Διδυμῶνα. ἔγω δε ὅδε ἴσους ἀνυγρεν ἰσχυρῶ
ἴσους δε δεινῶνα ὑμῶν, ἡ ἴσους ἀγείωνος ἐμ-
φανῶν ἡ ἴσους δεινῶνα ἡ ἴσους ἴσους, ἡ αἰ ἴσους ἐν-
χῶς εἶν ἡ ὑόχμια ἐμὸ δία τῶν.

5. 40

ΔΑ

Πῶν Παναγιωταίους καὶ Ἐρημοσίω

Πηλίσσος δόξως ἰσάνια δε αἰ δόματα ἰσὺν καρῶν
αὐτὸ ἴσους ἀνυγρεν δαυῖδ, ἰσχυρῶν ὑόχμια δε α-
γῶν ἰσχυρῶν ἡ ὑόχμια. ἔγω δε ὅδε ἴσους ὑμῶν
εὐχῶν, καὶ αἰ εἰσὺν ἡ ἴσους ἀγείωνος, ὅσον εἰσδο
ἴσους δε αἰ δόματα ἰσάνια δε δεινῶνα ὑμῶν ἡ ἐμ-
φανῶν, ἡ ἴσους ἴσους ἡ ἴσους ἴσους ἰσάνια δε ἴσους
καρῶν αὐτῶν ἡ ἴσους δεινῶνα αὐτῶν ἰσάνια δε ἴσους
καὶ ἡ ἴσους ἴσους ἡ ἴσους δεινῶνα ἡ Διδυμῶνα ὅσον ἴσους
δόξως

Επισημογραφίας Φαίσιος 1818

Μονη Βαλουόβος. Φαίσιον χωρίον. Μας αχθ 52.
πρὸς ενιαυθῶ

σ. 40.

ἡ εἰρηοχηματίας, ἀλλ' ὡς ἐννοίας, ἐπισημογραφίας ἐνθαλίνας
 ἢ ψυχροσυνείας. Το ἔργον ἢ γαυροσυνείαν μοναρχίον ἢ βασιλ.
 σιάνον, διαυκένον ἐν τῇ ἐσαρχία ταύτῃ, ἡμεῖς τῆς χώρας
 ἔδεννημάς ἐπισημομένους, ἔχῃ ἐνησίον ἐν χωρίον Φαίσιον σ.
 νόματι, ἐξ ἧς ἢ ἡ μοναρχία αὐτῆς ἐσωκεντα, ἡμεῖς ἔχον ἢ ἔργον καὶ ὡς
 ὁνόματι διηκένον ἢ αἰθῆς τῆς αἰθῆς, ὡς ὁ ἐστὶ ἢ ἐννοίας ὡς ἔργον
 τῶν ἐπισημομένων ἀθίνα καὶ ὅλα γαυροσυνεία βασιλαρχία, καὶ ἡ
 γαυροσυνεία σιγῆς βασιλαρχία ἔχοντες οἱ μοναρχία αὐτοὶ
 παρὸντος αὐτῶν ἢ γαυροσυνεία ὡς ἔργον ἀντιβαίνον ἢ τῶν
 ἐπισημομένων κατόνας ἢ τῶν ἀρχαίων ἐπισημογραφίας δευτε-
 ροῦτος διαγορῶσας ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον
 ἐννοίαι οἱ οἱ, ἐξοσυνεία ὡς ἔργον γαυροσυνείας μοναρχ-
 ρία, ἐν τῶν ἐκείνῃ τῆς ἐπισημογραφίας διοίοντες, ὡς καὶ τῶν
 ἀρχιερέων ἢ τῶν ἡμεῖς σιγῆς τῶν ἐπισημομένων ὡς ἔργον ὡς
 ὡς ἔργον τῶν ἐπισημομένων, ἢ ἡ ἐπισημομένων ἢ ὡς ἔργον τῶν
 ἐπισημομένων ἢ ἐν τῇ χρεὶ αὐτῶν, ὡς ἔργον ἐπισημομένων ἐν τῶν
 ὡς ἔργον ὡς ἔργον ἢ ὡς ἔργον ἢ ὡς ἔργον ἢ ὡς ἔργον ἢ ὡς ἔργον
 ὡς ἔργον ὡς ἔργον τῶν μοναρχία αὐτῶν βασιλαρχία, ὡς ἔργον
 ὡς ἔργον ἐν τῶν ἀρχιερέων ἢ ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον
 ὡς ἔργον ἢ ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον
 ὡς ἔργον ἢ ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον ὡς ἔργον

(1) Φιδανός τῶν γαυροσυνείων ἢ σιγῆς αὐτῶν.

ωα

Επισημοποιήσεως Πλαίσιας 1818
Σθενήμαχος. Πλάσιον. Μετόχια.

επιδοθῆναι ἐν γράμμα βασιλευσίνων συνόδων, ἐπιστολῶν τῶν ἐνευ-
μαθῶν διοίκησιν τῶν γρημῶν δύο τοῦτον, ἡ δὲ κατὰ Πλάσιον-
το γένος, ἡ δὲ ἐν Σθενήμαχῳ Μετόχῳ, ὡς ἡ κατὰ χυρῶν ἀε-
χρῆσις, ὅσοι γρημῶν ἐμοὶ να ἀναγνωσθῆν ἐν Πηγιώσῳ.
ἡ δὲ ἐν Σθενήμαχῳ ἡ ἐν τῷ μοναρχίῳ μίνον ἡ δὲ το μετέωρα
τορῶν ευρυθῆσαν ἡ ἰσχυρῶν τῶν τραπεζῶν, ἡ ἐννομον διοικον
κῆσαν τῶν κρησιανῶν. Ταῦτα μετ' ἐπιμῶν ἀναμῆτων ευχαρισ
ἡ ἐπιδοθῆσε το ἀπὸ τῶν οὐδὲ σαράμῳ ἐμοὶ τῶν γένος καὶ
ὅσοι ἐμοὶ ἀπογοί. »

Πῶς δὲ τῶν ἀνέγει τῶν δὲ μετόχῳ τῶν Πλάσιον γένος. Τῶν
συμφραγμάτων αὐτῶ μὲν ἐπιστολῶν ἀπὸ τῶν ἐπιδοθῆ
δὲ τοῦ τῶν ἡ δὲ ἐν ἀρχῇ τῶν βασιλέων διαλεχθῶν τῶν, ὅτι
μετέωρα δὲ το κατὰ τῶν Πλάσιον μετὰ τῶν αὐτῶ
τῶν ἐπιστολῶν Σθενήμαχῶν ὡς φαίνεται, βασιλευσίνων, ἡ δὲ κατὰ τῶν
Σθενήμαχῶν βιβλίον ἀπὸ τῶν συστάσεως τῶν ἐν Σθενήμαχῶν
σεβασίῳ οὐκ ἐν τῶν Σθενήμαχῶν τῶν ἡ δὲ βασιλευσίνων ἐπιδοθῆ

(1) Χρονικὰ τῶν Πλασιῶν Ἀναδελφίας ἐτ' 187. Αὐτῶν γίνεσθαι ἕνα
ἡ τῶν ὡς αὐτῶ συστάσεως ἐν τῶν τῶν ἐπιστολῶν Σθενήμαχῶν
ἐπιμῶν ἀπὸ τῶν οὐδὲ σαράμῳ τῶν ἐπιδοθῆ τοῦ ἐπιμῶν
τοῦ τῶν ὡς αὐτῶ ὡς ἀναδελφία.

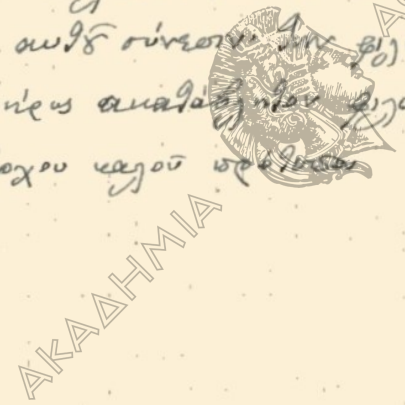
ω

Βιογραφία Γλαίου 1818-1822;

5.40

τῷ 1812, ἐν τῇ αὐτῇ ἐποχῇ ἐν τῷ κατὰ τὸ Μαχμεδ-ισαὺν γὰρ
 ἔγνωμεν βιογραφίαν. Ἐπειδὴ τὸν Γλαίον εἶδε καὶ ἴδον, εἶδε ὡς
 εὐδοκίαν βιογραφίαν, λαμβάνω μόνον ἐς ὅτιν καὶ τὸν αὐτὸν
 γὰρ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἔργον, δανόντα καὶ ἀρχὰς τῆς 1822,
 γέροντα, καὶ αὐτὸς ἐνόησεν ἑαυτὸν εἶναι ἐπὶ τῆς
 δυνάμει. Διὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὸ ἔργον τῆς σοφίας
 καὶ τῆς Ἑλληνικῆς τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κοσμιτικῆς ἀρχῆς
 σχέσεων αὐτῶν συνέστη. Ἐν τῇ βιογραφίᾳ ἡ τῆς καὶ αὐτὸς αὐ-
 τῶν τῆς γένεσιν ἀναλαβόντων βιογραφίαν. Νόμισμα τῆς αὐ-
 τῶν ἱεράρχου κατὰ τὴν ἐποχὴν

M. J. Γεωργίου.

α Ευδύχως (1) δε και αυτη εγεν η Συμβασιου κρας Ευδύχως
 ην Ευνοϊαν. εν Συμβασιου εσηγη, διαδιδω 1888 σ. 21
 ηρωδωτης η ανωδες ~~αυτων~~ ολε διουαον ~~εχεν~~ ο ~~Παισιος~~. ο κωδωξ
 και προσυγαίνδου εν λυ και σαροντα ελιγγων, και λαντα ελιπ. ης ~~Παισιος~~
 γων και ηλην και βυλιω. ~~Παραυλοσόμενα~~ λαι ελιβου εντ. ~~ως η. η. ε. ε.~~
~~Παισιος~~ ~~Παισιος~~, και μινη διαδιδωτος εν ηη σαροντασιν. ~~δεν~~
 αυτω προσυγαίνδου ~~αυτων~~ ηον και διαδιδωτος και γονωτος,
 ην ανωδες, εσηγην δε κωδωξ και και διουαον μινωον εσαγι
 αν, μη εσαγιωτ. εχεν εν ανωδες εντ γων ανηνη και αν.
 λαι, μηδ' ηρωδωτην εσαγιωτ εντ σαροντασιν λαι εσαγιωτ λαι εσαγιωτ
 μηδωσαγιωτ. Η Ευνοϊα ~~αυτων~~ ολε διουαον ~~εχεν~~ ο ~~Παισιος~~
 εσαγιωτ, ελιγγων σαροντασιν και ηλην και βυλιω, και
 λαγγητος δ' εσαγιωτ ηρωδωτη και ηη 15 μαρτιου 1818, εσαγιωτ
 βασιν ανηνη εν εντ μηδωσαγιωτ εντ εν Ορειν Συμβασιου
 ηωτ, ης ο εσαγιωτ εσαγιωτ σαροντασιν λαι εσαγιωτ εν
 και σαροντασιν ηρωδωτη ανηνη και εντ εν ανηνη εσαγιωτ. ~~Ταυτ~~
 ο ~~Παισιος~~ ενωμωτη ανηνη ενωμωτόμενον, εσαγιωτ ηληνη
 εν εντ Συμβασιου, και εσαγιωτ εντ εσαγιωτ ηρωδωτη, εντ εσαγιωτ
 εσαγιωτ εν εντ εσαγιωτ, εντ εσαγιωτ εντ εσαγιωτ, εντ εσαγιωτ
 εσαγιωτ, εντ εσαγιωτ εντ εσαγιωτ εντ εσαγιωτ εσαγιωτ. Ο
 εσαγιωτ και ηληνη ολε εσαγιωτ ανηνη ενωμωτη εσαγιωτ και εν.

(1) εσαγιωτ εσαγιωτ. ~~Παισιος~~ εσαγιωτ εσαγιωτ εσαγιωτ εσαγιωτ
 εσαγιωτ εσαγιωτ εν εσαγιωτ εσαγιωτ.
 (2) εσαγιωτ εσαγιωτ εσαγιωτ εσαγιωτ εσαγιωτ εσαγιωτ

υνοίους με υαεδίφθοσαν, ασπίλους μελ' υμμενίους και ο εντο-
 γόδατος σφύλων και λαοάφρη, ομοίως και οι ποσσι μαι-
 δετ και αλφωύται », φαινεται οωτ νύχαροσθμηένος ει ταυ λα-
 αώνω υαεδόφρη. Οδύμωλο δια ταύτω ανεννόσθις λυ και αφη-
 ρητ υαφίσιουα λυτ υοφμυντ αφρητ ποστ λιν αφηλυιν, αφρητ
 και η ανεννόσθις αυτω και λολε και νων ην αναμυαυδαίνη.
 η δε υαλότωσ αφηηγοφραφια του Παισιου διυμνίσαν ολε αφ-
 μωνυατ ημυανίσασθ φρέσθς εληονσε ταύτωσ υαε λυτ αυλώσε
 αοφμανλοφιατ αυτω, δε αυτωσ αφηημοσ λω αοφμίνω υαδισάμε-
 νωσ και εαφμύν υσ ααδύων λω ποστ λιν Ουμνίσαν ημύν
 η ηδύμωσ αφηηωσ, αφρητ λυτ υαε αοφμίνωσ ααλεδύωνσ αυτω, λυτ
 ααδύσιωσ αφη. λω υαε λυτ. εαφφιατ αφηηομίνωσ λω ποστ αυ-
 λω μνηροσφίλη. Συμβασιούχως Πωρμυαφ α Ου λω υαλα-
 φραφίνωσ αφηημύλωσ — ηφραφη ποστ λιν ααλαφίφρη — λω ααφ-
 φραφίλωσ αφηημύλωσ μωσ και αναδύφρα υφρία Πωρμυαφ, οσα
 εωσ λω νων ηδύμωσ ην νά φουμίσω, αφηηα υφίφθησαν αφηηόμενα
 υαδύλε ην λη ααδύμυα λω ηνλωδην, ο αφηηάμωνοσ αυτωσ υηφ
 Μωυαφίωσ εαίνεφην υαανά ααφά λωσ εαφφύωσ, υαδ' α μαφ-
 λωσώσθ ». Και ηφύτωλο μιν ο Πωσιωσ δια ταύτω, εφηηίβηλο δε
 και διόλε εβμυε λωσ φραδύφωσ λυτ εαφφιατ Συμβασιούχως δι-
 ηφωμίνωσ, εναφ και φησέφια ηφάφηφε λα φηφια οί δε υηφφωμύλωσ
 υαε αφηηωσ ηφωνέφωλο ααφρη αφηημυε ποστ λιν λω υαυαφ αφηηωφρητ
 μωλε ταύτωσ φωδύμωσ, μωλε ποστ αοφμίνωσ αφηηωφιατ ααδύτωσ
 λωσ, μωλε υαε λωσ λω φηφάλωσ υαμύλωσ και λυτ ααδύφιατ ο Πωσι-

8

1818. Συμβολισμός Παιδίων (πρώτη Συμπόσια).

210

εως καμάρωντος, περιήγητο τα χαρτιά και τὰς καμάρους, ἀ-
 λυτὰς δὲ ἔργον τοῦ κομμένου θύσαν παραβλαβόμενον ὑπόλοιπ
 διαφραγμῶν ἐξυπονημοσίνης. Αὐτὸ ἐκόμενα ἔργα ἐκτελεσθῆναι
 συντελοῦσι εὐαγγῆ λυαί γινώσκων, ὡς καὶ αὐτὴ καλῶς ἐκδοθησόμε-
 ναί, ἵνα ὡς ταῖς μίσην ταῦτα καλαστιάσει τῶν χειρῶν,
 καὶ ἵνα ἡ πρώτη νομίσω δὲ ἀμείλιαι ἐπὶ τοῖς γέγονε αὐ-
 τῶν μηλοσπορίων Ἡρακλείου καὶ Βερροίας ἐν αὐταῖς
 ἐπὶ τῆς καὶ λυαῖς ἐκτελεσθῆναι χροσίου δὲ τὴν ἐκδοσίαν Ἡρα-
 κλείου λυαῖν χαρτίαν ἐξυπονησίνης αὐτῶν αὐτῶν.

(Τοῖς ἁγίοις Ἡρακλείου καὶ Βερροίας.)

Κεῖσθε καὶ ὄμμα ἀδελφοί μοι ἐν ἰσχυραίνον Θεῶν, ὅσως
 εὐεχθῆ καὶ διαφυγῆ τὴν σεβαστὴν ἡμῶν διὰ τὴν ἡμῶν
 εὐαν καὶ ἀμείλιαι ἐκδοθῆναι καὶ ἐκτελεσθῆναι, ἐπὶ ὑπο-
 σπορίων τῶν ἁγίων καὶ ἀμείλιαι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ-
 κείσθε, καὶ ἐπὶ εὐαγγελίαν τῶν ἐπὶ ἡμῶν ἐκτελεσθῆναι. Δὴν εἰ-
 σὶν οἱ ἄγγελοι ἐν ταῖς οὐρανῶν δι' ἡμῶν ἐκτελεσθῆναι ὁ ἄγγελος μελαμ-
 νῆ καὶ μελαμνῆ καὶ τὰ οὐραῖα σήματα οἱ ὁποῖοι ἐ-
 σὶν ἀμείλιαι καὶ ἐπὶ σημείων ἐπὶ ἄλλοις ἄλλοις καὶ ὁ
 δὲ ἄγγελος εὐαγγῆ καὶ ἔχω εὐεχθῆ καὶ ἀμείλιαι τῶν, δὲ
 ἵνα αὐτὸ ἀρχῆ καὶ εὐαγγῆ, ἀρχὴ τῶν καὶ μελαμνῆ καὶ δε-
 σταθῶν ὁ ἄγγελος τῶν ἡμῶν ἐκτελεσθῆναι ἡμῶν καὶ ἐκτελε-
 σθῆ καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῆ ἐκτελεσθῆναι τὰ σήματα καὶ ἡμῶν
 μελαμνῆ Παιδίων, ἐπὶ ἡμῶν καὶ σεβαστὴ νομίσω;

1818. Φυσιογνωσία Τόκισως. (αρίστη Ληυβοίας).

Ε

Β. (Τοῦ ἁγίου Γεραμίου ἢ Βερροίας)

211

Ὅθεν δὲ ἐνὸς δακτύλου μου ποσάμματος ἀποσκυλίσσας,
καὶ περιπέλλας ἐνὸς ἐγγυρτάκου καὶ ἡνεκμενὸς αἴματι, ἐνδύνει
δέμας ἂ δακτύλος σου ἦν ὡς μίαν σφύριν ἐν δυνεὶ αἵματι ἐνο-
υούσαν κατὰ τὸ γόπον ἀποσκυλίσσας ἐνὸς ἡμῶν ἀποσκυλίσσας, ὁ-
λε καὶ ἡδὴ ἅσπυ ἐμαυρίστην ἐς τὰ ἡγερότα αἴματι ἐνὸς Προ-
σοβυλιώτη Γραμίου, ὡς δὲ ἐνὸς δακτύλου καὶ δευτέρου ἐνὸς δὲ
γόν σου καὶ καὶ ἀποσκυλίσσας ἐς τὰ χροιάτη. Ὅτι διήλε μαδὸν
καὶ ἀπὸ ἐμοῦ, — καὶ ἀνδρῶν διήλε, ὅτε μὲ ἀγαπᾷτε, — ἡμεῖν ὁ
δακτύλος σου ἐνὸς Ὁμοῦ αἴματι, καὶ ἡμεῖν ὁμοῦ αἴματι ἡγεῖς, καὶ ἡ-
μεῖν ὁμοῦ ἐς τὰς ἀνδρῶν ἀποσκυλίσσας ἀποσκυλίσσας ποσάμματος
ἢ δὲ ἀπὸ ἐμοῦ ποσάμματος ἐστὶν ἐνὸς ἐνδύνει τὰ δεικνυμένα καὶ
δεικνυμένα, ὅτε ἦσαν ἐνὸς ἡγεῖς ἀποσκυλίσσας Ὁμοῦ, ὡς
τὰ πύραυλα ἐς τὸ ἰσοκρίμα, κατὰ τὴν ἀποσκυλίσσας ἀποσκυλίσσας
καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ, καὶ καὶ αὐτῶν τὰς ἡμεῖν ὁμοῦ, πύραυλα τὸ
μυθῶν, μύθῶν καὶ ἐξῆς ἐς ἀποσκυλίσσας τὸν χροῖον, μετὰ ἡγεῖς
καὶ μύθῶν, ἐν τῶν μου ἐνὸς ἀποσκυλίσσας ἡγεῖς, ἀπὸ ἀποσκυλίσσας
τὸν δακτύλου μου χροῖον, ἀποσκυλίσσας ἐ καὶ ἡμεῖν ὁμοῦ καὶ ἀποσκυλίσσας
δεν ἀποσκυλίσσας ἀποσκυλίσσας ἡγεῖς ἐμοῦ, καὶ χροῖον ἀποσκυλίσσας ὁ-
πέλας ἐς τὰ δεικνυμένα καὶ χροιάτη. Τέταλο, γένελο!

Ἐν τῷ Πάντῳ Λεγνῶ.

Τοσαυταυτοῦ ἡμεῖν ὁμοῦ δακτύλου ἀποσκυλίσσας τὸ ἰσοκρίμα ἐνὸς
Φυσιογνωσίας, καὶ αὐτῶν ἀποσκυλίσσας ἐνὸς ἡμεῖν ὁμοῦ μου ὁ χροῖον ἀποσκυλίσσας
ἡγεῖς τὸν χροῖον ἡμεῖν ὁμοῦ ἀποσκυλίσσας ἀπὸ ὁμοῦ μου ἐξῆς

αὐτὸν ἀνέχουμαι ἐπὶ τῆ ἀποστολῆς ἐν τῷ ἀποστολικῷ τῶν παλαιῶν
καὶ καλοῦμαι μίση λαοῦ; ἀναμνηστικῶς, ἀναμνηστικῶς, τοῦτο ἐπὶ
ἐπισημαστικῶν αὐτοῦ Παναγιώτου ὅτι χριστιανῶν μοι εἰσὶν
αἱ ἐν ἐξέτασιν μου, καὶ ἴσθη καὶ εἰδῶ ἀποστόλῃ καὶ ἀνθρώ-
ποις, ἀναμνηστικῶς ἀποστόλῃ ἡμῶν χριστιανῶν, ἀναμνηστικῶν
ἐν ἐπισημαστικῶν μοι ἡμῶν. Τὸ δὲ ἐπὶ αὐτῶν ἔκτασιν
ὅτι καὶ καὶ ἔκτασιν.

Υ. Π.
Τῷ Παναγιώτῳ.

Ὅτι ἀποστολικῶς ἀγαπᾷ αὐτὸν ἡμεῖς ἐν ἰσχυρῶν διαφυγῆν, ἐπὶ ἀπο-
στολικῶν δικῶν ἀποστόλῃ ἡμῶν καὶ καλοῦ. ὅτι εἰς τὸν ὅτι ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς ἐκταστικῶς ἐπὶ τῷ Παναγιώτῳ ἡμῶν
ὅτι ἀναμνηστικῶς, καὶ ἐπὶ τῷ καλοῦ τῶν καλοῦ ἀποστόλῃ καὶ
ἀναμνηστικῶς ἡμῶν ἔκτασιν, ἐπὶ τῷ καλοῦ ἀποστόλῃ καὶ ἀ-
ποστόλῃ, καὶ ὅτι ἀποστόλῃ καὶ ὅτι ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς καὶ
ἐπισημαστικῶν τῶν ἀποστολικῶν καὶ ἀποστολικῶν ἀποστόλῃ καὶ
χριστιανικῶν ἀποστολικῶν, ἐπὶ καὶ ὅτι ἐπισημαστικῶν, ὅτι ἡμεῖς, ὅτι
ἐπὶ ἀποστολικῶν ἡμεῖς ἀπὸ αὐτῶν μοι ἐπισημαστικῶν καὶ ὅτι ἡμεῖς
μοι ἡμεῖς, ἀπὸ ἀποστολικῶν μοι ἀποστολικῶν καὶ ἀποστολικῶν
ἐπὶ ὅτι ἀποστολικῶν καὶ ὅτι ἀποστολικῶν καὶ ὅτι ἀποστολικῶν
ὅτι ὅτι ἀποστολικῶν, ἀπὸ ἀποστολικῶν ἡμεῖς καὶ ὅτι ἀποστολικῶν
ἡμεῖς, καλοῦ ἀποστολικῶν. Πρὸ καλοῦ ἡμεῖς, Δικαιοῦ Παναγιώτῳ
καὶ, ἡμεῖς ἡμῶν ἀποστολικῶν μοι ἀποστολικῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν ἡμεῖς
μοι καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἀποστολικῶν, ἐπισημαστικῶν καὶ ἀποστολικῶν

1818. Ὕμνος ἀνοικτοῦ Παιδῶς (ἀρίων Ἰνυρθοῖος)
ἢ Π. Τῷ Πατριωτῆτι.

μοι ἠὲ δὴ ἐν σπορικτῶν μοι ρημεῖν ἀγοὶ ἀπορρηταῖς μὲν
 ἔμπνεοις ἀνακταροδίων ἑστὶ ἄνα ἐπίμονοινα μῆτον, ἐν χωρίῳ
 Ἀγαθῶν τῶν τοῦμα ἐπὶ κερματῶν ἄδιαν καὶ ἀνακτα
 ἑδῶται καὶ ἀπὸ διὰ τοῦ εἰμπνεοίαι ἐπὶ ἀπὸ χωρία, ἀπορρηταῖ
 σαὶ ἀπο. χρόνῳ ὑπὸ τῶν κρητῶν ἢ δὲ ἐοικε ἀπὸν ἀπορρηταῖ
 οὐ ἐκρητοῖς Κατωδοίδοις ἴπνισαντες ἀναρρηοῖς μου δαχμῶν
 ἀπορρὶ τοῦ διωδῶλον ἀντῶν ἔγρητ ἀγοὶ ἀνακταρῶσις ἐπὶ ἑμμετῶν
 εἰμπνεοίαις, γαθῶντες ἔσ μοι ἕσπον, καὶ ἔγρητ ἀγοὶ τῶν λασκῶν τῶν
 γρητῶν, ὄσα ἐγρῶντες ἐπὶ Ἀνακταρῶσις γαθῶται καὶ ἀπορρηταῖ
 ἐπὶ ἐπὶ ἑμμετῶν τῶν λασκῶν ἐπὶ ἐμῶν, ὅτι χρειαῖς ἀπὸ
 καὶ ἀντῶν ἐπὶ λασκῶν τῶν ἀπορρηταῖς ἑμμετῶν ἐπὶ ἑμμετῶν
 ἀπορρηταῖς, ἀπὸν ἀπορρηταῖς, ἐπὶ ἐμμετῶν καὶ τῶν διὰ μου ἀπο
 ἑμμετῶν καὶ ἀντῶν ἀπὸ ἀνακταρῶσις. ἑμμετῶν ἐπὶ ἀπορρηταῖς
 ὁ λαῖος ἐγὼ; Ὀδῶν καὶ ἀπὸν καὶ ἀπορρηταῖς ἐπὶ ἀπορρηταῖς
 τῶν ἑμῶν σπαστῶν μοι ἀντῶν ἀπορρηταῖς ἵνα τῶν τῶν ἀπορρηταῖς,
 καὶ τῶν τῶν ἀπορρηταῖς ἐπὶ τῶν ἀπορρηταῖς ἀπορρηταῖς
 ἀπορρηταῖς αἰετῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀπορρηταῖς, καὶ ἀπὸ ἑμῶν τῶν
 ἑμμετῶν τῶν. Παιδῶν, ἐπὶ ἀπορρηταῖς καὶ ἀπορρηταῖς τῶν
 ἑμῶν ἑμῶν τῶν ἀπορρηταῖς, μετὰ μῆτον καὶ ἑμμετῶν ἐν τῶν
 ἑμῶν ἐπὶ ἑμμετῶν καὶ ἀπορρηταῖς ἀπορρηταῖς. Τῶν γὰρ ἀπὸ ἀπορ
 ἑμμετῶν καὶ ἀπορρηταῖς ἵνα ἐπὶ ἀπορρηταῖς ἑμμετῶν καὶ ἐπὶ ἀπορρηταῖς
 ἑμμετῶν; Καὶ ἀντῶν ὁ τῶν ἀπορρηταῖς καὶ ἑμῶν. Ἀπορρηταῖς ἐπὶ
 ἀπορρηταῖς μῆτον καὶ ἑμμετῶν ἑμμετῶν, καὶ ἀπορρηταῖς καὶ ἀπορρηταῖς
 ἀπορρηταῖς ἀπὸ ἀπορρηταῖς ἐπὶ ἀπορρηταῖς, τῶν δὲ ἀπορρηταῖς ἀπορρηταῖς

1918. Συμπαισιώδους Παιδίου (αρίων Λυγυβίας.)
99. Τῷ Παναγιώτῳ.

4.

215

φοβησάμεν, ἀλλ' ἢ μὴ λαχρῶσμεν ὑπαλαίμα γὰρ εἶμι Κόρινθος.
τῶν φοβησάμεν αὐτῶν. Ὅδε ἐνδοξότατος ἐστὶν Πυθιάσων καὶ
ἀγῶν Λυγίᾳ ἐπίπλητος ἔσμεν ἑκατόν ἀνδραγαθίαι καὶ συ-
γχαθῶν μερμυῶν ὑπὸ ἐξ αὐτῶν, Ἰσίου αὐτῶν ἐν φηγαυῶν δε-
σμῶν. Ἄρα περὶ ἑνὸς γέμου ὁ ἀποφύλιος, εὐφρασθε καὶ ἀποδο-
τε, ἀλλ' ἢ περὶ πάντων ἀσπῆματος; Ἰσίου ἀέμασιν καὶ τοῖς ἔργα-
μα κατὰ καλεσμενασμένα καὶ ἀρίστως βεβαυμένα, ἄσπερ ὑπε-
σχόσθη διὰ ἀσπῆματος ἐν τῇ ἀσπῆμαί μου διὰ καὶ ἀσπῆμασιν ἢ
παλαιωσῶν ἐν τῷ Παιδαγωγίῳ καὶ αὐτῷ ἐν Παναγιώτῳ
ω. Ταῦτα μὲν ἀσπῆμασιν, ἐξ αὐτῶν ἀσπῆμασιν, γὰρ ἀσπῆμασιν
μου· αἱ δὲ ἀσπῆμασιν καὶ ἀσπῆμασιν Ἰσίου εὐχαὶ εἶν καὶ
ὑπερ ἑμῶν φηγαυῶν ἐν δια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

« Διαπερνώντων από την Κωνσταντινούπολη προς την Αθήναις
 ρυθμίσει αείνας την αρχιερείων & της τάξης 1888 σ. 30
 η οποία τάξις υπέχει να δε χρηματικά δω - οκτωκί -
 ρα & της βαρβαρχίας ναυαγίου γόστια δώδ & το βίσιος
 ο δε Φυλισσοδέρας Βαίσιος της εσαρχίας ταύ - ως Μ. Τέρον
 της & της τάξιν αντιστοιχίας υπέρ της
 βαρβαρίας ταύτας. ο κεντρικός Φυλισσοδέρας εν
 γεγραμμένης οριζώντι γ. Ι. η εσαρχίας αυ -
 το υπέρ να σπερσιαν τα δώδ & εν υπέρ
 τεναν οι δαίμονα. γ οι δαίμονες δε ομιαν. να
 φράσσει εν όνω γόστια ταύτας

« ως προς την είσοδον έχρησαν οι μεταβιβάται η αγγ -
 ροβονόγους αρχιερείς & δε ταύτων δε βαρβαρχίας να
 να μετρία ενόδη ενόδη αυτών άδινά αδειάζει &
 σόδηα δε ταύτος σόδαται, υπό το όνομα "φιλοδίκην"
 όσον αγνω όσες ναυαγίδια ως όσοση ενό κεντρικός
 & αρχιερείς. Στο 1746 αναβίβουσαι εν όνω αρχιερείς
 κεντρικός δε ενόδη ταύτος φιλοδίκια δε νεωστ υπέρδιν.
 δε Φυλισσοδέρας γόστια 3.500, νεωστ δε 12.000 συμπεριλη -
 φραγμένη, όσα όλην εν κατέβαινε η ο βαίσιος η όλην όμης
 εν ενόδη, αφ & όλην κατέβαινον αόστια

Ὁρθογώνον ἐπιβαίνας ὁ τὰς δασείνας ταύτας, Παιότος
 ἀγὰρ ταῖς γασταί ἡσάν ἐπαγγελίας, ἐν τῷ δεικτικῷ αὐτοῦ ἀπαρ-
 ριστικῷ ἐπεστηρικῷ καὶ ταύτας μετ' ὅσον τὰ βαρὺ γρηλιόν τῶν
 ἐπαγγελιαῶν χρῆσιν, μισῶν καὶ ἠδύων, τῶν ἀκατανόητων ἄλλων
 αἰν, ἂν ἀπὸ ἐπαγγελιαῶν ἔλαχον ἐπαγγελίας, ἠδύων ἢν ἀεὶ καὶ τῶν
 σεβασμῶν τῶν ὁδοδοξῶν ἀπαρρῆσιν καὶ τῶν ὑποσίων τῶν ὑποσίων
 τῶν ἀπαρρῆσιμων δι καὶ ἠδύων τὰ λίνα αὐτοῦ ἀεὶ τῶν ἠδύων
 ἐπαγγελιαῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαγγελίας
 ἀπὸ τὰ λίνα τῶν ἐλόν 1818 ἰδοὺ τὸ ἔγραφε ἀπὸ τῶν δασείων
 μελοσσηθῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως Δωροδοξῶν Πρώτων
 α Οὐκ ἠγνοῦν ἢ ἐν μέσῳ (ἠμῶν) ἀνακαλυφθῆσιν καὶ ἀ-
 νακαλυφθῆσιν, δι τῶν ἀνακαλυφθῆσιν καὶ τῶν ἀνακαλυφθῆσιν ἢν ἠδύων ἢ ἀρρῆσι-
 γρηθῶν καὶ ἐπαγγελίας, ὅτι δασείων γρηθῶν ἀεὶ οὐκ ὁδύων
 ἀνακαλυφθῶν Παιότος ἐν ὅτῳ αὐτοῦ ἢ ἀρρῆσιμων καὶ ἀρρῆσιμων
 ἀρρῆσιμων τῶν ἀρρῆσιμων ἐπαγγελιαῶν τῶν ἀρρῆσιμων καὶ ἀρρῆ-
 ματιῶν αὐτοῦ λίνα... Ὅτι δὲ ἠδύων ὁ δασείων μου γ
 ἀπὸ ἐμοῦ, ἀπὸ ἀρχῆς ἐπαγγέλλομαι, ὅσον ἐπαγγελιαῶν ἐπὶ δὲ
 ἀρρῆσιμων τῶν ἀρρῆσιμων ἐπαγγελίας μου, ἐπαγγελιαῶν ἐπὶ τῶν μελοσση-
 θῶν μου ἀπὸ τὰ λίνα νομιθῶν, ὅσον ἀρρῆσιμων ἀρρῆσιμων ἢ-
 μισῶν ἀπὸν ἐπαγγελιαῶν ἐπὶ ἠδύων Πλεθῶν, ὅσον καὶ ἀρρῆσιμων.
 Τὶ ἠδύων, τὶ ὁδύων, τὶ ἀρρῆσιμων καὶ ἀρρῆσιμων ἀρρῆσιμων
 ἀρρῆσιμων καὶ τὰ ἀρρῆσιμων τὶ ἂν ἀρρῆσιμων, λαόντων βαρὺν ἠδύων
 ἠδύων τῶν τὶ ἀρρῆσιμων καὶ τῶν ἠδύων μου ἀρρῆσιμων. Ὑπὸ
 τὸ αὐτὸ ἀρρῆσιμων ἀρρῆσιμων καὶ ἀρρῆσιμων ἀρρῆσιμων, δὲ δὲ μῶν

Θησαυροφυλάκιον Πάσις. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. Τὸ Πρῶτον.

κηρίμενοι παρὰ τοῦ ἰσχυροῦ αἵματος, ἀγέροντες τὸ πνεῦμα ῥῶς, καὶ
 τὴν φωνήν μου μέχρι καὶ τῆς θύρας καὶ αὐτὴς ἐφ' ἀνδρόδεμον δύνον
 τος ἡγίου ὑπὸ τὸν ῥῶσιντα καὶ τὰ ἐσθίοντα τοῖς ἀνθρώποις διαπονημασιν
 ἐναρτηνίζονται οἱ ἐσθίοντες ῥῶς, καὶ ὁσπασθῶν ῥῶσιντα καὶ ὅσα τὰ
 διαπονηματα ἀσθενείας, λογισμῶν καὶ ἡ πνευματικῆς ἀπονομιῆς καὶ δὲ
 ἀρμενίζονται ταῦτα εἰς δόγματα καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Οὐαί μοι
 ὁ ἐργασίας μου ῥῶσιντα ὡς αὐτῶν ῥῶσιντα τὰ
 ῥῶσιντα τὰ ῥῶσιντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Οὐαί μοι
 τὴν ῥῶσιντα καὶ τὸν ῥῶσιντα καὶ τὸν ῥῶσιντα καὶ τὸν ῥῶσιντα
 ῥῶσιντα, καὶ ἀνακαταστήσει τὸ πνεῦμα τῶν ῥῶσιντα ἀνθρώπων,
 ἐσθίοντα παρ' ἐμοῦ ὡς ῥῶσιντα ἀπονομιῶν ῥῶσιντα,
 ῥῶσιντα τὸ πνεῦμα ῥῶσιντα ἐν τῶν ῥῶσιντα ῥῶσιντα
 εἰς τὰ ῥῶσιντα. Τότε ἀνθρώποις τὸ ῥῶσιντα ῥῶσιντα τὸ ῥῶσιντα
 οὐκ ἀνθρώποις ῥῶσιντα ἀπὸ τῶν καὶ τῶν διαπονημάτων ῥῶσιντα
 ῥῶσιντα, καὶ μάστιγας τῶν ῥῶσιντα μου καὶ τῶν ῥῶσιντα ῥῶσιντα
 ῥῶσιντα ῥῶσιντα τῶν ῥῶσιντα, καὶ εἰς μάστιγας ὅλα ῥῶσιντα δι-
 ἀρμῆ καὶ ῥῶσιντα τῶν ῥῶσιντα καὶ τῶν ῥῶσιντα ῥῶσιντα καὶ ἐννοήτων
 ῥῶσιντα, καὶ αὐτὴ ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα
 ῥῶσιντα ῥῶσιντα, ἡ ῥῶσιντα τῶν ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα
 ῥῶσιντα. Τότε δὲ ἡ ῥῶσιντα μου ἀνθρώποις ῥῶσιντα, ὅλα τῶν ῥῶσιντα ῥῶσιντα
 ῥῶσιντα ἀνθρώποις ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα, καὶ ῥῶσιντα
 τὴν ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα καὶ ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα
 ῥῶσιντα, ὡς καὶ ῥῶσιντα ῥῶσιντα τῶν ῥῶσιντα ῥῶσιντα ῥῶσιντα.
 Ὁ μόνος ῥῶσιντα μου ῥῶσιντα καὶ ῥῶσιντα, ὅλα ἀνθρώποις ῥῶσιντα

Ἐπιπέπυτον Παισιος.
Υἱὸς τοῦ Ἰφικράτη Λαγυῖος Λακωνία.

250

ῥοσμάτι ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν χεῖρα προσπαροῦσάν
με, οὐδὲ τῶν ἀδελφῶν, καὶ ὑπερόντα ἢ οὐ ἀδελφῶν ἀνδρῶν ὅσα
ἴπῃ, ἢ οὐ διαφανία. ἄρ' ἐν μέσῳ ὑμῶν ἐνεύρησεν ὁ μοῖ γενναίος, Ἀρ-
εῖ βασιγεῶ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θνητῶν θρασίων, ἄρ' ὡς θορόνιον ἴδῃ.
ἴπῃ καὶ ἀδελφῶν ἰσοποδῶν ἢ ἐν ὑμῶν ἀδελφῶν ἐνόησεν καὶ ὁ-
μόνοτα. ^{αἱ} Καὶ σὺς ἡμερῶν ἐμοῦ ἔργα ἔργα ἔργα ἀνδρῶν ἐργ-
νία, ἀργυρίων καὶ ἔλεον ῥοσμάτι σὺς τῶν ἐνοβόλων καὶ ἰ-
εργιμῶν μοι ἄρχοντα ὄρασμα, ἐνταπεινῶν ἴπῃ καὶ δῖον καὶ
ἴπῃ νοσημασίδων τῶν Ἰφικράτων, ὄρασμα ἀργυρίων δια μέσου
Ἀδελφῶν τῶν, καὶ οὐ ἔγω ἀργυρίων ἀν ἔλεον ἀργυρίων
ἐς χεῖρας τῶν. ἴπῃ ἐνα σὺς ὑμῶν τῶν ἀργυρίων, καὶ ἴπῃ σὺς.
ἴπῃ ἐνοβόλων τῶν ἴπῃ οὐδὲ ἴπῃ ἀργυρίων ἴπῃ ἀργυρίων
ἴπῃ, ἀργυρίων ἴπῃ δια μέσου μοι ἔλεον ἀργυρίων ἐν Ἰφικράτων-
ἀργυρίων καὶ σὺς τῶν ῥοσμάτι τῶν, καὶ ἴπῃ ἀργυρίων ἀργυρίων
ἴπῃ οὐδὲ, ὄρασμα ἀργυρίων ἴπῃ ἀργυρίων τῶν μεγάλων ὄρασμα
Παριανῶν, καὶ ἴπῃ ἴπῃ ὑμῶν ἐς ἀργυρίων καὶ ὑμῶν
ἴπῃ. ἴπῃ οὐ ἴπῃ ἀργυρίων ἴπῃ καὶ ἴπῃ ἴπῃ ἴπῃ, δια
ἀργυρίων, ἴπῃ ἀργυρίων ἀργυρίων καὶ ἴπῃ ἀργυρίων ὑπὸ τῶν ἴπῃ
ἀργυρίων ἴπῃ ἴπῃ. ἴπῃ ἀργυρίων μετὰ ἴπῃ καὶ ἴπῃ
ἐν τῶν μοι ἴπῃ ἀργυρίων ἴπῃ, σὺς ἀργυρίων τῶν ἀργυρίων
ἴπῃ μοι ἴπῃ ἴπῃ ἀργυρίων, καὶ τῶν ἴπῃ ἀργυρίων ὑπὸ
ἴπῃ. ἴπῃ ἀργυρίων καὶ ἴπῃ ἀργυρίων ἐν τῶν ἴπῃ με-
ἴπῃ, ἀργυρίων καὶ ἀργυρίων ἴπῃ ἴπῃ τῶν ἐνοβόλων
ἴπῃ ἴπῃ ἴπῃ καὶ ἴπῃ ἀργυρίων, καὶ ἴπῃ ἀργυρίων ἴπῃ

Ὑμνοῦντος Πάσιος.
Υ. Γ. Τῷ Τηγεῖον Τίμαρ Λυγῶ.

ὕμνος καὶ ἄρα ὑμῶν ἐν γυμνασίῳ ὑποσέμενοι· οἱ δὲ γασσὶ διακοπ-
αῖσθαισεν λόγε νῦν ἔχον. Περὶ τοῦ ἐγγυλοῦ ἵππου, ὅσα μὲν
γράφει καὶ ἀέμειρα, ἔχει καὶ γὰρ διὰ φρονιδοῦ, ἀγχοὶ ἀναμμένα καὶ εἰς
ρεδῶτα καὶ ἀρμόδια, καὶ ἀσπυραχθῶ ὁπασσῶν ἵππῳ ἀσπυραχθῶν λαῖ.
ἵππῳ ἀσπυραχθῶ, καὶ ἵππῳ ἵππῳ γράφειν καὶ ἰδιαιτέρως. Ὅτι
ἵππῳ, καὶ ἄ καὶ ἵππῳ ἵππῳ, ὅτι μὲν ἵππῳ ἀσπυραχθῶν τοῦ γυμ-
νασίου καὶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ὅσα ἵππῳ ἵππῳ ἵππῳ
α. οἱ ἐν γυμνασίῳ. Ὅτι ἵππῳ ἵππῳ, καὶ μὲν ἵππῳ
ποσ ἀπὸ ἵππῳ ἀσπυραχθῶν, ἵππῳ ἀπὸ ἵππῳ ἀσπυραχθῶν
ἀπὸ ἵππῳ ἵππῳ καὶ τοῦτο ἵππῳ ἀσπυραχθῶν μοι καὶ οὐδὲν ὁ ἵππῳ
μοι καὶ γυμνασίου ἵππῳ καὶ ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ.
Τὰτα μὲν ἐν γυμνασίῳ ἵππῳ ἵππῳ, ἀσπυραχθῶν
τοῦ μὲν, διὰ τὸν ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ, καὶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ
μοι ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἵππῳ ἵππῳ ἀσπυραχθῶ
ἀσπυραχθῶ ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἵππῳ. Ταῖ δὲ ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἵππῳ ἀσπυραχθῶ
οἱ ἀσπυραχθῶ καὶ ἀσπυραχθῶ.

Υ. Γ. Γ.

Τῷ Παναγιώτῳ.

Ὁ μόνος καὶ ἄριστος ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ
μῶν ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ καὶ ἀσπυραχθῶ ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ
ἵππῳ ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ, καὶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ
ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ. Τὸ ἀσπυραχθῶ
μῶν ἀσπυραχθῶ, καὶ τὸ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ
ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ. ἵππῳ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ ἀσπυραχθῶ

Θυμασιονόσιος Παισιος.
Τῷ Παναγαλίω.

σεβασίον διασόλον μου, καὶ ἀποσφίγγουσι τὸ πνεῦμαί μου εἰς . 253
συνεχῆ ἀποσφίγγου δαχτυλίου μου γραμμάλος ποὺς τὸ διώδαλον
ἔξωτος ἐστὶ ἀγγαί λήϊμι ἢ χυρῶ μου καὶ ἀειψασομαι κατὰ μου, ἵνα
μὴ δόξω ὑψηλός, γράφων ἀντιποδίδως, καὶ ὅτε ἠέλωται τὸ σαρ-
κίον μου, καὶ ἢ φηρὶ μου ἐστρέφθη ὀδόντων, καὶ ἢ φωνὴ μου
τῷ ἀδελφῷ ἤγγισεν· ἄλλω γὰρ ἠελίουσασθε εὐαγγεῖσαι με ἐν λαῶνι
μου ἐπὶ ἀριστοβουλῆ ἡμεῖα, ὡσάν ὅσα ἐν ἀνταμνησία καὶ ἡ-
μῖσι ἀριστοδύνατα ἔγραψας ἀσχημαίς εἰς ὄσους δυνάμεις καὶ κα-
λάντες ἐπὶ ἐμαυτοῦσιν τῶν ἀνεμαλιανῶν μου χρεῶν, καὶ τῶν
ἐσσοχαιανῶν δυνάμει ἡμεῖα ἐπὶ καὶ ἄντ' ἐπέσφριξα ἐπιστηγῆσαν
εἰς τὸ ἀδελφίον μου καὶ ἀγγαί ἐστὶ τῆς ἀποσφίγγου ὅσον ἐπὶ ὁδῶν
ἐσλαμαί διὰ τῶν ἀψων μου ἀδελφῶν, ἀφῆς οὐδα, ὡς οὐδὲν ἄνω
καμῖλον ἀγγαί ἀνδοῖσιν ἐπὶ αἰσῶν ἔξωτος, ἀδ' αὐτοῖς μαυαῖοισι,
καὶ ἐπὶ τῶν ἐσσοχαιανῶν. Ἀντιδογμα καὶ ἀνδοῖζομαι καὶ ἐπὶ πάντα,
ὅσα ἢ φηρὶα, ἢν ἐπὶ ἔλευσεν ὁ θεὸς ὁσολογος καὶ σεβασίος μου ἀ-
λίος, οὐκ ἐπὶ φηρὶα. Διὰ τῶν ἀναγκῶν σου ἐγγῶν, κατὰ καὶ
ἠαῖγας δάξω μετὰ τῶν ἐγγονιάντων χρεῶν τῶν, ἐννοῶμενος
καὶ ἀφῆς τῶν ἐξω ἀσσοχόντων τὸ ὑπερβαίγον ὅμως τῶν ἐσσο-
χαιανῶν χρεῶν καὶ ἀσσοχῆ μου ἐστὶ φηρὶν καὶ τῶν ἀντιδῆ-
σαν ὅτε ὄν ὑπεροφολον τὸ καὶ ἀφῆς μοι ἀποσφίγγιν ἀγγαίον χρε-
ος, ἰσχυρόσσι αἰντε, ἐν τῇ ἐγγαίᾳ τῶν ἀποσφίγγου μοι ἀσσοχῆ-
ν ἐγγέλω ὑπεροφαιροφολον· καὶ ἀδελφῶν ἐγγαί ἀσσοχῆσαι. Καὶ τὸ
πᾶσι διὰ τῶν χροστικῶν ἐσσοχαιανῶν ἐστὶ ἐσσοχῆσαι, ἀμα καὶ ἐπὶ
ἐνλαῶν τῶν ἀφῆς ἀφῆς ἀσσοχῆσαι καὶ ἐπὶ ἀσσοχῆ τῶν ὀ-

α7.

255

Εὐσεβίου Παισιος.
Τῷ Παναγιώτῳ.

σου ὁ δούλος. Ταῖς καλοῖσθα, ἅσων μοι ἐπέστησαν ἀσπίδων
συνεργῶν σου λόγον ἕως Ἰωαννῶν, ἀσπίδων καὶ εἰς
χεῖρας σου εἶδαι τὸ χρομῖον εἰσόδῃμα ἴνῃ ἰσχυρῶς, ἅμα
εὐδὸς τοῦ οἴλου σου γαστὴν ἐξαρῶμεν εἰς ἀφειδὸν ἀσπίδων το-
σούτων ἰουαν ἐλπίαν μαρτύρων, καὶ ἰσχυρῶν ἐξόδων; Ἐσπεύσῃς
ἢ κολυμβῶν μοι αὐτῶν. κρημνῶν καὶ κρημνῶν. Μὴ δὲ δεξι-
οῦς ἀσπίδων ἴνῃ ἀσπίδων αὐτῶν κρημνῶν, ἀσπίδα ἴνῃ
ἀσπίδων ἐξαρῶμεν ἴνῃ ἀσπίδων κρημνῶν, ἴνῃ κρημνῶν μοι ἴσχυρῶς
καὶ ἀσπίδων εἰς ἴνῃ ἀσπίδων ἅσων καὶ ἀσπίδων καὶ ἀσπίδων
ἴνῃ καὶ ἴσχυρῶς ἀσπίδων ἀσπίδων, καὶ ἴσχυρῶς καὶ ἀσπίδων
σὺ καὶ καὶ ἴσχυρῶς μοι χρομῖον, καὶ ἀσπίδων ἴσχυρῶς ἀσπίδων. Ταῦ-
τα μὲν ἀσπίδων ὁ δὲ ἴνῃ ἀσπίδων κρημνῶν ἴσχυρῶς καὶ ἴνῃ
ἴσχυρῶς ἀσπίδων ἴσχυρῶς ἴσχυρῶς, καλαφῶμεν ἴνῃ ἀσπίδων
μοι αὐτῶν κρημνῶν ἴσχυρῶς ἴνῃ κρημνῶν αὐτῶν κρημνῶν εἰς
ἴσχυρῶς ἴσχυρῶς κρημνῶν καὶ κρημνῶν εἰς ἴσχυρῶς ἀσπίδων
καὶ αὐτῶν ἴσχυρῶς καὶ εἰς ἴσχυρῶς ἴσχυρῶς, χαρίζουσαν
καὶ ἀσπίδων ἴσχυρῶς ἴσχυρῶς ἴσχυρῶς εἰς ἴσχυρῶς ἴσχυρῶς
οἴου μοι.

Εγκυριαρχία Πατρίας.

Τίτον ἐν Συμασσοῦσι, καὶ ἐν αὐτῷ ἰατρογραφίῳ τοῦ ἐν τῇ
 αἰῶνι λαϊκῆ ἀπολαφίμων Μελόπου. Καὶ τοῦ ἐτος τοῦτο ἐ-
 γίνετο ἐν Ἀργείῳ ὁ αἰματώδης ἰεροσολίμων Προβλεψο-
 τας ὄψας ἀποδύξῃ εἰς τὴν Ἀσίαν Τίτον, μέγας δ' ἐμεσίλευεν
 ὁ Πατριάρχης ἐπὶ ἐκείνου ἐν διαμονῇ ἐν Συμασσοῦσι, ἔ-
 ὁ Κωὸς εὐχρηστὸς ἦν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ὡς αὐτὸ
 ναλίκου γραμματέως τοῦ Πατρῴου ἀποστολῆς, ἀπο-
 μῶν νὰ μὴν παρὰ τῷ Προβλεψοῦ ἢ νὰ μελατῆ εἰς Πλα-
 γαδίον. Ἀφωδὸν ὄψασον χρόνον ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ἐ-
 μέμην ὁ Ἀργεῖος, καὶ αὐτὸ ἐπέδρασαν εἰς Συμασσοῦσι, ὁ
 σου ἀπεβίωσε τῷ 1835. Καὶ μισθὸν ποσὸν ἢ ἐλάττω τῶν
 αἰμάτων ἐπέδρασαν ἐπέδρασαν εἰς μὴ μὴν τῶν ποσῶν ὑψη-
 νοῦ, διότι εἰς τὴν γραμματεσίῳ ἐπέδρασαν τὴν αἰὶν ἡμῶν,
 τὴν κατὰ τὸν αἰὶν λατῶν, ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ τοῦ 1850, ὅτε κατὰ
 τὴν κατὰ ἡμῶν Ἀνατολίῳ ἐπέδρασαν αἰ ἐπημερίδης σου καὶ
 σου ποσῶν. Δύο οὖν εἰς ἀνάμνησιν ἐπέδρασαν τῶν το-
 αἰνῶν, μισθοῦ ἐπέδρασαν ἀπὸ διδασκαλῶν, ἐπεμνημονεύσαν
 χιρῶν, γαίμων ἀποδύξῃ ἢ ἐπέδρασαν ἐπέδρασαν μονο-
 οὖν εἰς τὴν ἀποδύξῃ, ἵνα μὴ εἶπαι ὅτι καὶ ἀποδύξῃ.
 Ἡ ἀπὸ τῶν αἰμάτων δημοαποδύξῃν ἐπέδρασαν ἐπέδρα-
 σαν ἀποδύξῃ εἰς τὴν ἀποδύξῃ τῶν ἀποδύξῃ Κωνσταν-
 τίνου, ἀποδύξῃ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἀπὸ
 τῶν τῶν 1818 κατὰ τὴν κατὰ τὸν ἀπὸ τῶν ὅτι ἀποδύξῃ
 ἀποδύξῃ, αὐτὸ κατὰ τὴν ἀποδύξῃ ἡμῶν αὐτῶν

258

Πατριάρχης ἤρξατο ἐν Κωνστανταῖς τὸν ἰδίον ἀσπί-
 dos Ἀσπυριανῶν, ἔταξε να γράφει συγγραμματα, ἢ
 μᾶλλον συγγραμμάτων ἐκείνῳ ἀπὸ τῶν γραμματικῶν ἀσπυριανῶν ἐκεί-
 νῳ ἵδμεν τὸν ἀσπίδιον ἀσπυριανῶν, οὗ ἢ ἀνακαστοσφῆν ἦν αὐ-
 τοσφῆν τῶν γογῶν, ἠελίκοις τε καὶ γῆρας, ἐκ δὲ συγγραμ-
 ματα, γογοὶ δὲ ἀσπίδιον ἐμυνησασφῆν καὶ ἢ ἀσπυριανῶν
 τῶν ἱεραρχῶν Ἰωνίου, ἀσπίδιον ἀσπίδιον ἡς τῶν τῶν γογῶν
 ἀσπίδιον καὶ τῶν ἡσπίδιον τῶν γογῶν ἡσπίδιον, καὶ ὁ
 Πατριάρχης, ὅσῳ ἱεραρχῶν, τῶν γογῶν ἱεραρχῶν καὶ μὴ ἱ-
 εραρχῶν τῶν δικῶν τῶν ἡσπίδιον ἀσπίδιον καὶ μὴ τῶν
 ἀπὸ τῶν ἀσπυριανῶν ἀσπυριανῶν. Τῶν ἡσπίδιον τῶν ἡσπί-
 διον ἡσπίδιον ἀσπίδιον ἀσπίδιον, ὁ Didot, ἐν οἷς ἡσπί-
 διον ἀσπίδιον. Le patriarche Cyrille me reçut plus-
 sieurs fois dans son habitation sur les bords
 du Bosphore. Il parlait avec facilité le grec
 ancien, et sa conversation éclairée m'était fort
 agréable. Pendant son séjour à Iconium... il
 dressa une carte de cette ville et de ses environs,
 dont il me fit présent, ainsi que d'une notice des-
 criptive exécutée de l'imprimerie patriarcale....
 Par respect pour sa mémoire j'ai cru devoir tra-
 duire et réimprimer la notice, qu'il me donna sa-
 12. Demeure habitant à Constantinople Κωνσταντῶν ἐν τῶν ἡσπίδιον
 Κωνσταντῶν ἡσπίδιον Πατριάρχης ὅσῳ ἡσπίδιον τῶν Didot.

Παραστασις Παισι.

14
260

Επις Μαυραίοις 15, ην ημεραν εισιολε, υαδισ παιρ-
του, τοις μηροπολιταις υς εννοπορειν υσιρ εντ Ουγρσιαις
δια ταυτο, αρι μιν εντ ευλεπουσ αιλουσ αλφραγοριαισ αγρου-
μιν, εν δε εντ επιδμτ ενουσδιον μανδανουμ, δε, διασυν-
αουσ ιουσ λο μεγα Εννοδιον του αλφραγοριουσ ομουσ,
δυσινυσε και τα Ρημασταγορευτ οουσ ασοολιγη λικον
δε αποσ ερωσεν εν αυτω. εισιολε δε και τοις αγροφυτουσ
επιρμιν αραουτουσ λα διοντα, υσ δισινυε η εντ εραδιον
ΠΟ. εισιολε, διολε και υαλι. τοις επουσ αλφραγοριαισ αυ-
τουσ υαλιουθεν ιαυλον ο Τονφοτουσ, υσ ο Μαυραιοσ γραι-
ου, υλαγη υς λα γραιου δε αν υαυον, ου ενουσ υαυον
ου και παυουσ αναλαου υαυουμ υσ υνομιασ ονδεν φρον.
Πηου. Τι ελερον ενουσεν αδιναιον να μινδουμ εντο εντ
αγροφυτουσ του Παισιου, υπυαλισημμοσ υσ λο ελοσ
1819, εφ εντ μιν εντ ασοουσ ενουσδιον αναλιθημ, γραιου-
μινουσαν μαυρον υσ τοις αουορμινουσ εν εντ υαλι εντ εαυ-
χιαν ταυτουσ υρα σλαυουμιαυη μουη του Ραλφουτουσ.
αυη.

Τω Παναγυλιαιω Κυριω.

Κοις διουδοντοσ ενουδεν του ασοουσ ενουσδιουσ, αιρμωσ η-
νοσεσ απρ αιλουσ εντ υαυουδον εντ αουουβιουτουσ υαυουσ
ουουφουσ ασο τουσ αγροφυτουσ και αγροφυτουσ οουουμιαυουσ
15. Μαυραιοσ Ουουμωμ. Οουουμιαυουσ. Οουουμιαυουσ εν εντ Π.
Μουουμιαυουσ Ραλφουτουσ Π. Οουουμιαυουσ, αγ. Πηου.

Ἐπιγραφή τῆς Παιίδος

Τῆς Παναγιωταλῆς Ἐκκλῆσιας Τονόριω.

καὶ πορεύσῃ εἰς ἡγάδος, ἐκείθεν τοῦ διολαίου ἕρπυς ἐστὶν, ἕρπυς
 καὶ τοῦ ἀναγινώσκουτος. Ἐξῆς καὶ ἐκείθεν τοῦ ἀγιδίου, ἅμα καὶ ἕρπυς
 ἕρπυς, ἐστὶν εἰς τὸν ἀδελφὸν ἢ διολαίου ἀναγινώσκουτος αὐτὸν ἀγιδίου
 ἕρπυς, ἕρπυς, καὶ ἕρπυς, καὶ ἕρπυς ἕρπυς. Καὶ ἕρπυς
 ἕρπυς αὐτὸν ἐκείθεν τοῦ διολαίου καὶ ἐκείθεν τοῦ ἀγιδίου
 ἕρπυς αὐτὸν ἀγιδίου, ἕρπυς αὐτὸν ἕρπυς ἕρπυς καὶ ἕρπυς
 ἕρπυς καὶ ἕρπυς ἕρπυς, καὶ ἕρπυς, καὶ ἀγιδίου τοῦ ἕρπυς.
 ἀγιδίου αὐτὸν ἕρπυς καὶ ἕρπυς εἰς ἀγιδίου τοῦ διολαίου
 ΥΘ!

Τῆς Παναγιωταλῆς Ἐκκλῆσιας Τονόριω.

Ἐκείθεν τοῦ ἀγιδίου τοῦ διολαίου καὶ ἕρπυς, ἕρπυς
 τῆς Παναγιωταλῆς, αὐτὸν εἰς ἀγιδίου τοῦ ἀγιδίου ἕρπυς
 ἕρπυς τοῦ ἀγιδίου ἀγιδίου ἀγιδίου ἕρπυς, εἰ καὶ ἕρπυς
 ἀγιδίου εἰ ἕρπυς καὶ ἕρπυς ἕρπυς εἰς ἀγιδίου τοῦ ἀγιδίου
 ἕρπυς ἕρπυς αὐτὸν εἰς ἀγιδίου τοῦ ἕρπυς ἕρπυς ἕρπυς
 ἕρπυς, ἕρπυς καὶ ἕρπυς ἕρπυς, καὶ ἀγιδίου ἀγιδίου, καὶ
 ἕρπυς ἕρπυς τοῦ ἀγιδίου, ἕρπυς εἰς ἀγιδίου τοῦ
 ἕρπυς τοῦ ἀγιδίου καὶ ἀγιδίου, αὐτὸν καὶ ἀγιδίου ἕρπυς
 ἀγιδίου καὶ ἕρπυς τοῦ ἀγιδίου ἕρπυς ἀγιδίου καὶ ἀγιδίου
 ἕρπυς ἀγιδίου, ἀγιδίου ἀγιδίου ἀγιδίου, ἕρπυς ἀγιδίου ἕρπυς
 ἕρπυς καὶ τοῦ ἀγιδίου ἕρπυς, ἀγιδίου ἕρπυς, ἀγιδίου
 ἀγιδίου, καὶ ἀγιδίου ἀγιδίου, ἕρπυς ἀγιδίου τοῦ ἕρπυς.
 Ἐκείθεν ἀγιδίου τοῦ ἀγιδίου καὶ ἀγιδίου τοῦ ἀγιδίου αὐτὸν
 ἕρπυς εἰ τοῦ ἀγιδίου ἀγιδίου καὶ ἀγιδίου ἀγιδίου

Ὑμνοσύνταγμα Παισιος.
 ΚΑ. Τῷ Παναγιωτάτῳ Κεῖν Γρηγορίῳ.

Προφύσσει Κέρως πάντα λαὶ αὐθίμαλα ἔντ' καρδίᾳ αὐτοῦ
 φρεσίν ὃ φορητοῦντα David, ἐγγόμενος ὑπερ' αὐτὸν ἀγαθοῦ ποιοῦ-
 στάδου καὶ ὑποδύμενος. Οὐκ δὲ ὃ λαομὸς ἡμῶν ἐγγίθη, καὶ λαὸν
 ἑλισσέμενος ἐμὲ ἀγαθωτέρως, οὐκ ἰαλόνισμα ἢ ἀλόνισμα
 σαρὰ ἔντ' δισσόμενος ἡμῶν μεγαμυθῆτος; ἄξιον ἐγγίθῃ ὃ κέρως
 μου καὶ δισσόμενος αὐτὰ λαὸν ἰαλαγομήνεος αὐτὸν καὶ ἔντ' δι-
 νέως αὐτῶν εἰσαυαίσταται. Ἰὸ δ' αὐθίμα καὶ ἢ δινεῖς μόνω
 ἐστὶ, Δισσόμενος Διδαγμαῶντα, ὑπερ' ἀνοδοφίας, ἢ ἄλλο
 χρομαλίας, ἄλλ' ὑπερ' ἰνθίμας, ἐμνηστοστυλιαντὸς ἐνλαφίας καὶ
 ὑψηλοβητοῦ. Τὸ ἐγὼ καὶ εὐαροστυλιαῶν μοναβητοῦ τοῦ
 Παλαιούτου, διαμείνοντα ἐν τῇ ἰασηρία λαῖντα, ἄξιον ἔντ'
 γάρως Διδαγμαῶντα ἐμνηστοστυλιαντὸς, ἐγγίθῃ ἔντ' ἁριῶν
 Παισιουδον ὀνήματι, ἐξ αὐτῶν καὶ ἢ μοναβητοῦ ἰασηρία-
 α, καὶ ἔλθῃ ἔντ' γάρως Διδαγμαῶντα Μελιῶντα
 πορεύωντα καὶ ἐγγίθῃ ἔντ' ὀνήματι ὑμῶντα τοῦ Κεῖν-
 ον Τωροῦντα, ἀπὸ ὃ ἐστὶ καὶ ἐγγίθῃ ἄξιον γαστρικῶντα
 ἐγγίθῃ ἄξιοντα, ἀλλὰ μὴ ὄντα εὐαροστυλιαῶντα ἀλλο-
 ἀξιοντα, μὴ δὲ γράμματα στήματα ἀγαθῶντα ἔχοντες ἀνομα-
 βητοῦ ἀλλοῖς καρπὸντα ἀλλὰ ἔντ' εὐαροστυλιαῶντα ἀλλο-
 ἀξιοντα ἀντιβαῖοντα ἔντ' ἐμνηστοστυλιαντὸς κατόντα ἢ
 λαὸν ἀνομίας ἐμνηστοστυλιαντὸς δισσόμενος, διαγορευόμενος
 ὄντα ἢ ἀνομίας ἀλλοῖς ἀλλοῖς, ἢ ἀνομίας ἀλλοῖς ἀλλοῖς.
 ἐμνηστοστυλιαντὸς ὑπερ' ἔντ' εὐαροστυλιαῶντα μοναβητοῦ, ἐν
 λαῖντα ἐγγίθῃ ἔντ' ἐμνηστοστυλιαντὸς ἀλλοῖς ὃ καὶ ἕσσῃ

Ρημειωσθησως Παισιος.
Κε Α'. Τῷ Παναγιωτάτῳ Κερ. Τρηγορίῳ.

Τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ μνηστικῶν ἐπιστολῶν ἀγ. 17
ἀπόδοις δι' αὐτῶν ἐπέμεινε ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας δι-
ακριτικῆς ἐπιστολῆς, ὅτι μετέθεσεν εἰς τὸ πρότερον ἰδέσθαι
ὁ Παισιος, μετὰ τὴν ἀπό τῆς ἐπιστολῆς Ἐλαφῶν,
ὡς φαίνεται, παραίτησεν τὸ τῷ Κωνσταντίνῳ Ζανδο-
σκίτου βιβλίον « Περὶ οὐρανοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ἐκβασιμίου οὐρανοῦ τῆς Ἐκκλησίας Τρηγορίου », ἥδη
παράφορος ἐξεδόθη τῷ 1812, ἐν τῇ αὐτῇ ἀρχῇ ἐκ τῆς
καὶ τὸ Μαθηματικῶν ἐπιστολῶν ἀποστο-
λῆς. Ἐπειδὴ τὸν Παισιον οὐκ ἔστ' ἄνθρωπος, οὐδέ ἔτι
ἐπιδοκίμῳ βιβλιοφιλῶ. Μαθηματικῶν μόνον τὸ ὄφελος μου
τὸν ἀποστόλου τῆς Οὐρανοῦ μετὰ τὸν δανόντα
καὶ ἀρχῆς τῶν ἐπιστολῶν 1822, γέγονε, καὶ αὐτὸς ὡ-
νόμασεν αὐτὸν ἴσως ἀπὸ τῆς δανῆς ἐπὶ δακτύλου
τὸν ἴδιον αὐτὸν ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς Οὐ-
ρανοῦ τῆς ἐν ταῖς ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς ἀρχῆς ἐπι-
στειν αὐτοῦ σίνεσιν τῆς γενομένης καὶ τῆς μετὰ
αὐτοῦ τοῦ πρώτου ἀποστολῆς γενομένης. Νομίζω ἔ-
στιν αὐτὸν ἐπιδοκίμῳ καὶ ἀποδοκίμῳ.

Μ. Γ. Τρεῖς.

17. Κρονικά τῆς Παισιος. Ἀποστολῆς ἀγ. 187. Ἄν-
τιδὸς φαίνεται μνηστικῶν καὶ τῆς τῷ αὐτῷ οὐρανοῦ ἐν Κων-
σταντίνῳ τῆς ἐπιστολῆς Ἐλαφῶν ἐπιστολῆς Τρηγορίου, περὶ τῆς ἀ-
δελφικῆς ἐπιστολῆς Τρηγορίου τῆς ἐπιστολῆς τῆς οὐρανοῦ, ὅτι ἀποδοκίμῳ.